

ADVENTHÍRNÖK

A MAGYARORSZÁGI H. N. ADVENTHIŰÖK GYŰLEKEZÉTI KÖZLÖNYE

TIZENNEGYEDIK ÉVF. 3. SZÁM 1937.

JŰLIUS—SZEPTEMBER

Békesség és meghasonlás

Gondoljátok-e, hogy azért jöttem, hogy békességet adjak e földön? Nem, mondom néktek; sőt inkább meghasonlást. Lukács 12, 51.

A Szentírás eme szövege azok közé tartozik, melyeket „nehezen érthetőknek” szoktunk nevezni. Ez egyrészt azért van, mert tartalma ellentétben áll beidegződött nézeteinkkel, másrészt, mert ellentmondást vélünk benne látni a Szentírás más ismert helyeivel szemben. A gyakorlat arra tanít bennünket, hogy igazán mélyen járó igazságokat éppen azokból a szentírási helyekből bányászhatunk ki, melyek ilyen látszólagos ellentmondást tartalmaznak. Fenti szövegekben az Úr azt állítja, hogy nem békességet, hanem meghasonlást hozott e világra. Ez az állítás első pillanatra ellenkezik felfogásunkkal és mindazzal amit Jézusról és munkájáról tudunk és elképzeltünk. Úgy hangzik, hogy az Úr a békebontó, meghasonlásthozó, s így első pillantásra igen furcsán hat reánk. Ellenségei ezt állították Jézusról s ezt olvashatjuk János ev. 7, 12. versében is. Megvádolták, hogy a népnek hitetője, félrevezetője, ámitója.

Az Úr ezekkel a vádakkal szemben állást foglal; részben elhallgatja, részben helyet ad nekik, részben pedig kivédi. Eljárásából sokat tanulhatunk, hogy *hogyan viselkedjünk azokkal a vádakkal szemben, melyek bennünket érnek.* Az Úr élete bizonyosága annak, hogy a legtisztább jellemeknek és a legvilágosabb igazságoknak is lehet ellenzéke és lehet meg nem értője. Ha tehát az Úrnak és tanításainak is volt ellenzéke, akkor nincsen az a jellem, ki ezt elkerülhetné. Az Úr azt is mondotta: „Jaj nek-

tek, ha mindenki csak jót mond felőletek.” Hiszen mindenféle álláspontot helyeselni és mindenféle életfelfogáshoz alkalmazkodni csak megalkuvással lehet, ami azonban ellenkezik Isten igazságával.

Jézus magatartása arra is tanít bennünket, hogy *a felhozott vádakkal komolyan foglalkoznunk kell,* azoknak mélyére kell járnunk, s akkor belátjuk, hogy ellenségeink vádjai mégis inkább javunkra válnak, mint a baráti hízelkedések. A vádak gyökerében fogunk találni igazságot. Jézus is meglátta a vádak mélyén az igazságot, de rámutatott a helytelen következtetésekre.

1. Az Úrnak szemére vetették, hogy követői kevesen vannak. Az Úr helyet ad ennek: a vádnak, *sőt még megerősíti,* hogy *a keskeny úton kevesen járnak.*

2. Megvádolták Jézust azzal is, hogy új dolgokat tanít. A vádat elismeri, sőt még hozzáfűzi, hogy tanításának új borát lehetetlen a régi tömlőkbe önteni.

3. Megvádolták Jézust, hogy békebontó a családban, az államban. Nem védekezik, mert a vád mélyén igazság húzódik meg. Ő meghasonlást hoz létre az emberben, családban, társadalomban egyaránt. „Nem békességet hoztam e világra, hanem meghasonlást”. S mert azt mondja, hogy a szolga nem nagyobb az ő uránál és Jézus vállalja a meghasonlás okozásának vádját, — akkor mi is vállalhatjuk. Mi is azt a missziót töltjük be, melyet a mi Úrunk betöltött.

„Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek.” János 14, 27. Ez a lát-

szólagos ellentmondás okozza a nehézséget. Pál apostol szerint „az Istennek békessége minden értelmet felülhalad”. A Szentírás Jézust a „békesség Fejedelmének” nevezi, ki minden értelmet felülhaladó békességgel töltheti be követői szívét, s Ő hozott volna háborúságot e világra? Pedig úgy kell hogy legyen, mert Ő állítja!

Kiknek hoz Jézus békességet? Békességet hoz a bűnbánóknak, a töredelmes szívűeknek! Ezeknek békességet hozott, de tanítványait nem áltatja, hanem kijelenti, hogy követői olyan helyzetbe kerülnek, mely harcot és meghasonlást eredményez.

Ezen a földön a gonosz hatalmas erői működnek és velük a harcot fel kell venni Jézus követőinek. *Mindig lesznek a földön a bűnnek olyan hatalmai, melyeket nyugalmukban háborít az az üzenet, melyet Krisztus követői képviselnek.* Mindig lesznek emberek, kik úgy szólnak, mint amaz ördögös: „Mi közöm te veled... ne ki-nozz engem!” Márk 5, 7.

Jézus evangéliuma egyidejűleg béke és harc. Jézus jelleme is ezt a kettősséget viseli magán; úgyszintén evangéliuma. Ő a *szelid* Emberfia, megmossa tanítványai lábait, de ugyanakkor *harcos* Emberfia is, mert ostort ragad és kiűzi a kalmárokat. Gyengéd férfi, aki együtt sír Máriával és Mártával, de mégis kérlelhetetlen harcos, mert kemény szavakkal ostromozza a farizeuskodás bűnét. Ezekből az ellentétekből jellemének tökéletessége bontakozik ki.

Mi egyoldalúak vagyunk. Ha szelídek vagyunk, gyengékké leszünk. Ha bátrak akarunk lenni, vakmerőségbe csapunk. A végleteket nem tudjuk összhangba hozni, mint ahogy az a Megváltó jellemében kidomborodott.

Ha Jézus az Ő Lelke által beköltözik szívünkbe, ott harc kezdődik, meghasonlás az ember bensejében, küzdelem a világosság és sötétség között. A világosság nem egyezik a sötétséggel. Így hát az egyén lelkében is meghasonlás jön létre. Egyetlen keresztény sem jutott enélkül békességhez. Csakis benső meghasonlason keresztül lett ezen isteni adomány részesevé.

Péter leborul a Megváltó lábai elé s így szól: „Távozz tőlem, mert én bűnös ember vagyok!” Pál küzdelmes óráiban így kiáltott fel: „Ő én nyomorult ember!” Mindig benső meg-

hasonlás árán jöhet létre az ember lelkében Krisztus békessége.

Krisztus evangéliuma meghasonlást okoz ember és ember közti viszonyban is. Jézus nem szeretetlenséget, nem gyűlölködést, de meghasonlást hozott! Különbséget hozott, válaszfalat állított, két táborra osztotta az emberiséget és a két tábor között meghasonlásnak kell létrejönnie, ha az egyik tábor a tiszta evangéliumot képviseli. Krisztus ígéje ilyen meghasonlást hozott be a világba. Isten népe sohasem volt „kívánatos elem” azok előtt, kik a bűnben akarnak élni. Nem kívánatos azoknak, kik nem akarják hallani, hogy Jézus eljön mint Bíró, hogy megítélje e világot. Ez értelemben maga az Úr Jézus sem volt kívánatos elem, mert meghasonlást hozott az evangélium által. Krisztus népe örök tövis a világ testében, melyet nem tud eltávolítani magából, mert Isten akarat az, hogy ott legyen, hogy emlékeztesse bűneire, arra, hogy hová kell megtérnie! Isten népének létezése már magában is meghasonlást jelent ezen a világon.

Az Úr Jézus azt mondja, hogy nem békességet, hanem meghasonlást hoz e világra s arra figyelmeztet, hogy senki sem lehet az Ő tanítványa, aki inkább szereti a hamis békességet, mint a harcot, mert csak a harc nyomán, a meghasonlás nyomán támadhat és virágozhat ki a keresztényi élet kincse: Krisztus békessége a mi szívünkben. GY. B.

Tévedés a lélek körül.

Igazolja-e Krisztus elbeszélése a gazdag emberről és Lázárról, a lélek halhatatlanságát?

Az Úr példázata (Luk. 16, 19—31.) semmit sem említ halhatatlan lélekről, mely a halál alkalmával elhagyja a testet. Ehelyett a gazdagnak halála után is volt *szeme és nyelve*, vagyis *tényleges teste*. Azt kérte, hogy Lázár *mátsa be ujjai hegyét vízbe*. Ha az elbeszélést betűszerint akarjuk venni, akkor a jók és a rosszak halálukkor sem változnak át és nem szállnak a magasba mint szellemek, hanem elveszik jutalmukat mint valóságos testi lények. Megoldhatatlan kérdés, hogy miként lehettek ott testben, ha testük a sírba volt eltemetve?

OLVASD EL AZ UTOLSÓ OLDALT!

Továbbá, ha az elbeszélést szószerint értelmezzük, akkor a menny és a pokol elég közel vannak egymáshoz, annyira, hogy e két hely lakói egymással beszélgethetnek, ami furcsa helyzet volna, ha valóság lenne.

Állítják, hogy ez a leírás pontos földrajzi képe a mennynek és pokolnak, de akkor pontos leírás-e a Jel. 6, 9—11, szövege, mely szerint a *lelkek az oltár alatt* bosszúért kiáltanak üldözőik ellen. Ime lehetetlen minden bibliai helyet szószerinti értelemben venni, mert ha az igazak tényleg láthatják a szenvedő bűnösöket, miért kell kiáltaniok ítéletért?

Midőn a gazdag ember könyörgött, hogy Lázár küldessék vissza a földre, hogy másokat a pokloktól megóvjon, Ábrahám így válaszolt: „Van Mózesuk és prófétáik; hallgassák azokat... Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.” (29. 31. v.) Ez az elbeszélés sehol sem emleget szellemeket — ellenben ez határozott kifejezés itten: „Ha valaki a halottak közül feltámad.”

Ahelyett, hogy a halottak szellemei élnek és hogy a pokol és a menny elég közel esnek egymáshoz, nem helyesebb-e, ha ezt az elbeszélést is példázatnak tekintenék? Hiszen a tudós teológusok megegyeznek abban, miszerint tantételeket nem lehet példázatokra és hasonlatokra alapozni. Példázat és hasonlat arra szolgál, hogy egy bizonyos szempontot megvilágítson. Azt megkísérelni, hogy egy elbeszélés minden részét tantételek megalapozására használjunk, ez káros és értelmetzavaró dolog volna, ami ellentmondásokra vezetne.

Ha ebből a példázatból valaki igazolni akarja, hogy az emberek rögtön halálukkor veszik el a jutalmukat, akkor Krisztust vádolná azzal, hogy ellentmondott önmagának és hamisan tanított.

Ugyanis más helyen Krisztus egész határozottan kijelenti az igazak jutalmazásának és a bűnösök büntetésének idejét: „Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében... és elébe gyűjtetnek mind a népek... akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot... Akkor szól majd az ő balkeze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre.” Máté 25, 31—41.

A Biblia szerint szükségtelen bárkinék is visszajönni, hogy a túlvilági sorsra nézve az élőket intse, mert az élőknek „van Mózesuk és

prófétáik: azokra hallgassanak”. Az Ószövetség ihletett írói, félremagyarázhatatlanul hangsúlyozzák, hogy a holtak, jók és gonoszok egyaránt, csendben és öntudatlanul fekszenek a sírban a feltámadás napjáig. (Jób 14, 12—15. 20. és 21., 17, 13., 19, 25—27., Zsolt. 115, 17., Préd. 9, 3—6. 10.)

Egy elbeszélést, példázatot vagy hasonlatot oly módon értelmezni mintha az a valóság lenne, ez lehetetlenség. Egy példázat meséjének valamely pontját kiragadva betűszerint venni, sem nem hit, sem nem tudomány.

Tudjuk, hogy ez az elbeszélés példázat, miként Krisztus szokás szerint így tanított. Aki kutat rájön, hogy milyen leckét akart Krisztus ezzel adni. Nyilvánvaló, hogy Krisztus a farizeusokat kívánta tanítani, mert „*pénzszeretők valának*” Luk. 16, 14.

A farizeusok és sokan a zsidók közül ugyanis azt gondolták, hogy a gazdagság Isten kegyelmének, míg a szegénység az Isten nemtetszésének a jele. Krisztus azt az egyszerű tanítást akarta szívükbe vésní, hogy a szegényeknek csak morzsákat vető pénzvágó gazdag jutalma teljesen ellentétben áll azzal, mint amire ők számítanak.

A példázat ezt akarja megértetni. Ugyanis téves vélekedés, hogy Krisztus ebben a példázatban úgy tanított, mintha az igazak betűszerint „Ábrahám kebelébe” mennének s a menny és a pokol egymás mellett volnának, s hogy a jutalom azonnal halál után esedékes. Krisztus óvta a hallgatóit attól, hogy helytelen következtetéseket vonjanak le a tanításából. Kétszeresen óvta őket itt azáltal, hogy a példázat végén kijelentette, hogy vezetőik „Mózes és a próféták” legyenek életben és halálban. Sőt háromszorosan óvta őket, mert a halottak közül való visszatérés említésekor a *feltámadás* szót használta.

Ezen elbeszélésben Krisztus Urunk szerepeltethetett öntudat nélküli halottakat, mint beszélőket, anélkül, hogy ebből az következne, mintha a halottak élnének. A Bibliában más helyen egy igen hatásos hasonlatot olvasunk. Elmentek a fák, hogy királyt válasszanak maguknak, s a fák egymásközt beszélgetnek. (Biráák 9, 7—15. és II. Kir. 14, 9.) Miért nem kísérelik meg ezzel annak bizonyítását, hogy a fák beszélgetnek és királyuk is van? Aki ezt akarná, az éppen úgy kiforgatná ezt igazi értelméből, mint ahogy a gazdag és szegény példázatát elcsúrik-csavarják a maguk kárára.

Az én Istenem.

Az én Uram nem haragvó Isten,
Neki lesújtó villáma nincsen.
Nem átkoz, nem öl tüzes haraggal,
Sivár kétségben buzdit, vigasztal.

Olyan ő, mint a rügy fakadása,
Tavaszi pompa virághullása,
Örök mosollyal, kincset osztva jár:
Aranysugarú, dalos, forró nyár!

Az én Istenem néha szól hozzám
Éjszakák csöndjén, a madár ajkán,
Az éj gyászára száz csillagot hint,
Ezernyi szemmel óva rámtekint.

S én imádom őt mély szomjúsággal,
Ha lelkem titkon feléje szárnyal.
Csendes békével áldom az Időt,
A Mindenséget, mely elrejtíti őt.

Az én Istenem a csend, a béke
S minden gyötrött szív jó menedéke.
Örökös tavasz, virágos határ,
Megbocsátó szív, aki tűrve vár!

Nem hetedizig bosszúálló Isten,
Neki ily komor vonása nincsen.
Betölti mind a földet s az eget:
Mert ő a tiszta, igaz szeretet!

Fazekas Ernő.

Isten.

Nem kereslek én a távol messzeségben,
Ahol annyi fényes csillagszem ragyog.
Véges elmém a nagy mindenségbe
Én parányi porszem úgysem juthatok.

Én, nem kutatom, hogy királyi széked
Melyik égben van s melyik csillagon.
Enmagam körül kereslek téged,
És megtalálalak hitemmel: vakon.

Hatalmad látom, ha érintésedre
Meginog a föld s dübörög, remeg,
Vagy ha villámokat szórnak intésedre
Dörgő csattogással — sötét fellegek.

A Te szavad hallom a dörgő viharban,
A napsugár a Te szemed fénye.
Te beszélsz hozzám a kismadár-dalban,
Te hintesz mézet a virágok kelyhébe.

Mikor imádkozva lehajtom fejemet,
Elismerve kicsiny, parányi voltomat,
Akkor is látalak, hogy rámteszed kezedet,
S reám terítéd védőpalástodat.

Nem kereslek én a távol messzeségben,
Bárhova nézek, mindenütt ottlálalak:
Virágkinyílásban, sárga falevélben,
Minden atomjában e roppant világnak.

Koncz János.

Gályarabok unokája.

Én a gályarabok unokája vagyok,
Szent és nagy örökség hordozója lelkem.
Szenvedések nehéz bilincisére verten,
A golgotát járom.
Nekem a szeretet maradt a zsolttárom.

Én a gályarabok unokája vagyok,
Mint ki az életben álmokat nyert, vesztett,
Töviskoronával viszem a keresztet.
Könny ég szempillámon . . .
Nekem csak a Krisztus maradt a királyom.

Én a gályarabok unokája vagyok.
Máglyák tüzén égő, szónélkül hamvadó . . .
Mint a szeretet nagy tettében hitvalló.
Szelíden meghalok,
Égre néző szemmel, mint a gályarabok.

Domby Béla.

VEDD SZIVEDRE AMIT OLVASOL AZ UTOLSÓ OLDALON!

Magányos beszélgetés Istennel.

— Ágoston püspök könyvéből. —

1. Ezeket és sok más jótéteményeidet nyújtad nekem, Uram, Istenem, lelkemnek élete, melyekről mindig édes volna beszélnem, gondolkoznom. Becses volna mindig hálákat adnom, hogy dicsérhesselek minden jóért és szeresselek Téged egész szívemmel, egész elmémmel, teljes erőmmel és szívemnek egész benső lelki-világával és minden idegszálával.

2. Boldog ékessége vagy Uram, Istenem, mindazoknak, akik Benned gyönyörködnek. Ám, ha rám tekintettel, szemeid rajtam csak tökéletlenséget láttak. A Te szemeid sokkal fénylőbbek a napnál; az emberek összes útait figyelik. Látják a mindenség megmérhetetlen nagyságának mélységét és minden helyen folyton nézik a jókat és gonoszokat.

3. Miként mindeneknek fölötte trónolsz, mindenütt egészen jelen lévén és mindannak, amit teremtettél, gondjukat viseled: hasonlóképpen lépteimet és útaimat szemléled, fölöttem éjjel-nappal őröködöl és szorgosan kijelölöd minden ösvényemet. Mintha csak egész teremtésedről: az égről és földről megfeledezve, egyedül csak engem szemlélnél és gondod se volna más egyébre.

4. Oly vigyázó szemmel ügyelsz rám eszerint, mintha mindenekről megfeledezte volna és egyedül csak velem törödnél. Hisz mindig jelenlétnek mutatkozol. Mindig kész vagy, ha engem készségesnek találsz. Bárhová megyek, Te engem, Uram, el nem hagysz, ha én előbb el nem hagyalak. Akárhol vagyok is, Te el nem távozol, mert mindenütt ott vagy. Bárhová megyek, ott találalak, hogy el ne vesszek Nélküled, mert nem tudok lenni Nélküled.

5. Tudom, hogy akármít és akármennyit cselekszem, — Előtted művelem. Tudom, hogy amit teszek, Te jobban látod, mint én, aki teszem. Uram! Előtted van folyvást minden kívánságom és Előtted minden gondolatom.

6. Te látod lelkünk szándékát legmélyrehatóbb igazsággal. Felírod könyvedbe, akár jó az, akár rossz. S ha majd megnyílnak könyveid, akkor ítéletre megyünk aszerint, amik ott felírtak.

7. Mikor ezt fontolóra veszem, Uram, én hatalmas Istenem, félelem és szégyen borítja orcámat, mert úgy érzem: örök törvény oltatott belénk, hogy igaz és kifogástalan életben járjunk, mivel összes cselekedeteinket a mindent látó bírónak, (az eljövendő Krisztusnak) szemei előtt műveljük. Azonban lelkem boldogsága is vagy örökké, mert én is látlak. Ismerlek, szeretlek és Veled akarok lenni, ezért látom dicsőséges orcádat. Te vagy az én türelmes várakozásom jutalma.

A nyelv hatalma.

Péld. 18, 21.

Az Úrnak Lelke szól hozzánk, hogy úgy az élet, mint a halál a nyelv hatalmában van. Nyelvünkkel teszünk bizonyosságot arról, hogy kinek a szolgálai vagyunk. Isten dicsőítésére, embertársaink felemelésére használjuk-e, mellyel az örök életet nyerjük el, vagy pedig a halálra megyünk vele, mert a nyelvnek nagy hatalma van. Jézus maga mondja, hogy a szív teljességéből szól a száj s azt is mondja, hogy „legyetek tökéletesek”, már pedig tökéletes ember csak az tud lenni, aki megzabolazza nyelvét.

Jakab apostol szerint: nem jöhet egy szájból átok és áldás. Hogy állunk mi nyelvünkkel? Különösen ez utolsó időben látható a nyelvek hatalma, melyeket semmivel sem lehet megszelídíteni, — megakadályozni. Családi, vagy gyülekezeti életek mentek tönkre egy-egy szó miatt, — szerető szívek törtek össze miatta.

Tudjuk, hogy tökéletesség nélkül senki sem láthatja meg Istent, hiába a törvény megtartásának látszata, ha nyelvünket nem zabolázzuk meg, a törvényt nem tudjuk betölteni. A törvény azt is mondja, hogy szeresd felebarátodat, s ha őt megbántottuk, már nem szerethetjük s áthágtuk a törvényt.

Hamis tanubizonyosságot ne tégy és ne ölj! — mondja a törvény, már pedig ha úgy tekintenénk a mennyei könyvbe, megrémülnénk a sok gyilkosságtól, mely a nyelv hatalma miatt következett be. Mily szomorú statisztikát látnánk.

Szerető szíveket, igaz barátokat választott el. Megölte a békét és szeretetet. Némelyeknek jó hírnevét, becsületét és tekintélyét tette tönkre s ugyanakkor azt hirdeti, hogy ő nem öl.

Nincs szörnyűbb, mint valakinek életét tönkre tenni ezzel a hatalommal.

Nem tudunk szeretett Testvérem, a nyelv hatalma ellen semmit sem tenni? Jakab ap. szerint a vadállatokat megszelídítheted, de a nyelvet nem. Csak egyet tehetsz, ha ilyen hatalom téged is megtámad: vonulj el csendesen és buzgó imában kérdd a mindennél hatalmasabb Teremtőt, hogy Ő, akinél nincs lehetetlenség, megszelídítse annak nyelvét, és mentse meg a haláltól amazt. Ugyanakkor tartsunk szigorú önvizsgálatot, hogy lelkiismeretünk nyugodt legyen. Még akkor se mondjunk másokról rossz véleményyt, ha magunk meggyőződünk annak valódiságáról. Ezzel nem építünk, csak ártunk, mert ezek az első lépések a halálra vezető úton. Míg a hamis tanubizonyosság teljes elfordulás Isten lelkétől, de a bírálkodástól is mentsen meg az Úr.

Testvérek! Vigyázzunk nagyon! Vigyázzunk nyelvünkre s tegyünk bizonyosságot, hogy, Mesterünk tanítványai vagyunk! Szolgáljuk Őt szívvel és nyelvvvel, s legyünk mások hitének megerősítői, hogy a törvényt megtarthassuk, dicsőítően örökké Urunkat. Amen. *Sztodola Mária.*

GYŰLEKEZETI ÉLET

Keresztség Miskolcon. Az Úr Jézus azt mondta tanítványainak, „Én Ti veletek maradok a világ végezetéig.” Hogy Jézus az Ő ígérete szerint ma is velünk van, igazolja az, hogy az Ő ígéje nem tér vissza üresen onnan, ahová elküldi, hanem lelkek térnek meg, akik Jézus második eljövételére előkészülni akarnak. Így szép ünnepélyben volt részünk Miskolcon március 27-én, amikor is kilenc kedves lélek, — közülük 4 telkibányai, 1 szerencsi és 4 miskolci, — a görömböly-tapolcai fürdőben megkeresztelkedett. Délután 2 órakor jöttünk össze a miskolci imaházban. Rövid bibliaórát tartottunk és a vallástétel után autóbusszal kirobogtunk a vízhez. A keresztelendők arca sugárzott az örömtől és boldogok voltak, hogy ők is egy pár perc múlva Jézussal szövetségre lépnek. A víz-nél helyszüke miatt nem lehettek sokan jelen, de akik ott voltak láthatták, hogy Krisztus ma is az emberiség boldogítója.

Tartsa meg az Úr a k. új testvéreinket mindvégig az Ő igazságában, hogy ama napon elnyerhessék az örök élet koronáját.

Murányi Árpád

A kiskunfélegyházi ifj. csoport csekély-számú de lelkes tagjai gyakran szoktak ünnepélyeket rendezni, melyek nagyban hozzájárulnak a gyülekezeti élet fellendítéséhez.

Husvét vasárnap este is jól sikerült ünnepélyt tartottak. A jó mennyei Atya áldása nyilvánult meg abban, hogy nagy számmal voltak vendégek, többen nem is értek volna el. A műsor igen változatos volt és a szereplők kitűnően végezték munkájukat.

Az ünnepély végeztével a vendégek meg-

elégedve távoztak, a gyülekezet pedig hálás volt az Úrnak, hogy mindenkor megáldja gyermekeinek jó törekvését.

Kiss János

Imádságírás. Hódmezővásárhelyen történt. A Stefánia egyesület utcai gyűjtéséhez a testvérek is kaptak urnát. Vasárnap — április 25-én — reggel 7 órakor imára jöttek össze tizenheten a gyülekezetben és 8 órakor elindultak a kijelölt helyre. Délig tartott a szeretetmunka. Ekkor kezdtek bevonulni urnáikkal a megbízottak a városháza tanácsstermébe, ahol az egyes gyűjtésekre kíváncsi hölgyek figyelték az eredményeket. Legtovább a mieink maradtak kint helyükön, s így a leszámolásban is utolsók voltak. Egy-egy urna tartalma 10 és 60 pengő között váltakozott. Ennél nagyobb eredmény csak a Vöröskereszt gyűjtése volt. Ott a hölgyek szorgalma 80 pengőt szerzett. Lelkesen kiáltotta az egész terem: Rekord! Ekkor jött utolsónak a mi urnánk. Olvasták: 20, 40, 60, 80 pengő. Tovább számoltak: 90 pengő. Majdnem száz. Az elnöknő öméltósága megjegyezte: „Az idén is az adventisták az elsők.” Köszönet és dicséret hangzott mindenfelől. A számlálás végetért. A népes társaság búcsúzkodni kezdett. Ekkor előállt Benkő testvérünk és megkérte az egyesület elnökségét és az egész hölgytársaságot, hogy hálát adhassunk Istennek. Mindenki ráfigyelt. Ő pedig már mondta is. Szívből jött. Égbe szállt az Úr trónja elé. Ahogy ott állt testvérünk őszbecsavarodó fejével és az Úr dicsőségét zengte, — a sok úri nő megilletődve nézte őt. Némelyik a könnyét törölgette. Elhangzott az Ámen. Az elnökség egyik tagja megköszönte az ünnepi befejezést. Mások csodálkoztak, hogy miként tudott ilyen hosszán könyv nélkül imádkozni. Végül egy úriasszony arra kérte testvérünket, hogy írja le neki, mert ő is ezt akarja imádkozni. Benkő bá' nem tudta, mit feleljen? Csak simogatta nagy deres bajuszát és a csizmáját nézegette. Végre megszólalt: „Hát kérem ezt nem tudom leírni, mert nem tanultam be. Ahogyan az Úr kegyelme indítja lelkünket, mi úgy dicsérjük Istent.” Kezetfogtak. Elszéledtek. — Ki-ki ment tovább a maga útján.

Ritka esemény. A hatóságok intézkedése folytán 18 éven aluliak és így a gyermekek

sem jelenhethetnek meg istentiszteleteinken. Némelykor azonban mégis kegyesen tekint az Úr gyermekeinkre és alkalmat ad nekik is bizonyosságot tenni arról, hogy Krisztus az ő barátjuk. Ilyen lélekemelő gyermekünnepélyt rendezhettünk jún. 5-én este a Stefánia „gyermekhéttel” kapcsolatban Miskolcon. Az ünnepélyen csak gyermekek szerepeltek, akik zeneszámokkal, költeményekkel és párbeszédekkel, valamint énekszámokkal szórakoztatták a megjelent vendégeket és testvéreinket. A terem zsúfolásig megtelt. Örültünk, hogy a város előkelősége közül többen megjelentek körünkben. Legelső alkalom volt ez, midőn *stozzi Vidats János* öméltsága, a gyermekhét rendező bizottságának elnöke is megjelent termünkben és végig hallgatván az egész programot, tetszését és meglepedését fejezte ki. A Stefánia fővédőnöje, *Kriszanoszky Józsefné* önagyága könnyekig volt meghatva. Kifejezte köszönetét munkánkért és kívánta reá továbbra is Isten áldását. Az előkelő hölgyek utolsóknak hagyták el gyülekezeti termünket. Kollektában 28.60 P folyt be. *Murányi Á.*

Gyermekhét Miskolcon. „Tábea” csoportunk évek óta részt vesz a Stefánia erkölcsi és anyagi támogatását szolgáló gyermekhét rendezésében. A reánk háruló munkát az idén is megfeszített erővel és testvéreink lelkes részvételével kitűnő sikerrel végeztük el. Az eredmény pénzben 1015.70 P és a gyermek ünnepély jövedelme: 28.60 P Hála legyen mennyei Atyánknak, hogy a világ figyelmét ezen munkák által mindinkább népe felé tereli, bizonyosságát adva annak, hogy a jóléti munkában a leghivatottabb eszköz és tényező az ő gyülekezete. A városban Tábeánknak jó híre van és eredményeinkről, mint csodákról beszélnek.

Bár minden Jóléti-csoport hasonló tapasztalatokat élhetne át, — a mű javára és Isten dicsőségére, embertársaink áldására. *Bojtár I.-né*

Konferenciák a Keletmagyar Területen

Miskolc. A konferenciák mindig áldást hoztak k. Testvéreinknek. Régen voltak azonban ilyen áldásteliek a kerületi konferenciák, mint mostan tavaszkor. A miskolci konferenciát márc. 26—28-ig tartottuk meg. Amikor a konferencia előtt arról gondoskodtam, hogy több ülőhelyünk legyen a kápolnámban, egy k. testvérnő ezen

széremény megjegyzéssel élt: „Ez is sok lesz, ami most itt van, mert ker. konf. alkalmával nem igen telik meg a terem...” — A székek a többi gyülekezetekből megérkeztek és a testvérek hálátelt szívvel nézték azt, hogy az első perctől úgymondván az utolsó percig a 320 ülőhely mind el volt foglalva. Jöttek a k. vidéki testvérek is, ki vonaton, kocsin, gyalog. Valamennyien úgy éreztük, amikor a k. Michnay testvér szombaton d. e. a „Jézus hitéről” beszélt hozzánk, hogy egy még szentebb, odaadóbb és buzgóbb életet kell élnünk, ha a Szentlélek cseppjeiben akarunk részesülni, hogy nagyobb erővel befejezhessük a reánk bízott munkát. Az istentisztelet végén az egész gyülekezet könnyes szemmel ajánlotta fel magát az Úrnak és arra kértük mennyei Atyánkat, hogy áldjon meg bennünket a „Jézus hitével”. Szombaton d. u. tapasztalati és felajánló-óra volt. Mindenki sajnálta, hogy olyan gyorsan teltek el a percek, mert nem mindenki tudta háláját az Úr előtt kifejezni. Vasárnap a műnek különböző ágairól volt még szó. Örömmel állapítottuk meg azt, hogy a k. testvérek úgy a missziómunkában, valamint a mű többi ágában szívesen óhajtanak tevékenykedni a jövőben. Midőn a k. Michnay testvér a létesítendő szeretetházzal beszélt, a testvérek nagyobb része felajánlotta a havi 50 filléres hozzájárulást. Egy öreg testvérnő adta az első 50 fillért. A testvérek megújult erővel és megerősödve a hitben, távoztak el az áldásos konferenciáról.

Makó. Április 8—10-ig tartottuk meg az ottani konferenciát. A k. testvérek nagyon hálások voltak a konferenciáért, mivel ez az első volt Makón. Itt is zsúfolásig megtelt mindig a terem és szombat este az utolsó óra után a k. testvérek nem igen akartak eltávozni, hanem még majdnem éjjelig énekelt a makói énekkar szebbnél szebb énekeket. Itt is azt mondták a testvérek, nagyon sajnálják, hogy az idő olyan gyorsan telt el.

Hódmezővásárhely. Április 11-én reggel kezdődött meg a hódmezővásárhelyi konferencia. Ott is hasonlót tapasztaltunk. Bár nem sokan vannak a testvérek ott, mégis a terem zsúfolásig telt meg az utolsó percig. Széppé tette a konferenciát a makói testvérek énekkara, akik autón jöttek át Hódmezővásárhelyre.

Békéscsabán ápr. 16—18-ig tartottuk a

A gyülekezetben felolvassuk az utolsó oldalt!

tavaszi konferenciát. Itt egy nagyobb termet kellett kibérelni, hogy a közelebről és távolabbról érkező testvérek beférjenek. Valódi felüdülést jelentett ez a konferencia a k. testvérek számára. Ezen konferencia igazolta legjobban azt, hogy az Úrnak népe egy egységes közösséget képez és habár nagyon támadja is az ördög ezt a közösséget, nem győzedelmeskedhetik felette. A gyulai és békési zenekarok közreműködése jó hatást gyakorolt az egybegyűltekre. Itt is úgy éreztük valamennyien, jó volna, ha már nem kellene egymástól eltávolozni és mindörökké az Urat együttes szívvel dicsérnénk. Vasárnap este, amikor is a k. Michnay testvér az adventi mű létjogosultságáról tett bizonyosságot, annyian voltak jelen, hogy még a folyosók is megteltek hallgatókkal.

Az összes konferenciákon éreztük az Úr közelségét és hisszük, hogy a jövőben is vezetni fog Az, aki a Sátán hatalmát legyőzte és diadalra fogja vinni az ő népét az Úr Jézus Krisztusban.

Murányi Árpád

Nyugatmagyar terület konferenciája

Kaposvár. Az Úr áldásában volt részünk április 2—4-ig tartott konferenciái összejövetelünkön. A k. testvérek szíve-lelke örömmel telt meg az ígék hallására, amiket k. Michnay, Murányi, Zarka és Berghauer testvérek szóltak a Bibliából. Mindenkor teljes számmal jöttek össze testvéreink és idegenek is nagy számmal.

Pécs. Hosszú idő után örömmel gyülekeztek konferenciára a pécsvidéki k. testvérek. Április 4-én este kezdődött az ígék hirdetés áldása és tartott másnap reggeltől, késő estig. Unió előljárónk, a k. Michnay testvér buzdította a nagyszámú hallgatóságot — köztük sok vendéget is — az Úr Jézus várására. Áldásos eredménnyel szóltak még Murányi és Berghauer testvérek. A területi előljáró a k. Zarka testvér átélt és elmondott szép tapasztalata mindenki szívét megragadta. Istené a dicsőség!

Hírek külföldről

Hír Romániából. A bánáti terület vezetősége célt tűzött ki a folyó évi N. M. H. alkalmából, hogy mindazon ifjúsági tagok, kik 500 leinél több értékű iratot rendelnek, megkapják az Ó. M. jelvényét. Rádu Zinovie pré-

A temesvári gyülekezet énekkara, mely vallásos hangversenyt rendezett nagy hallgatóság előtt. Hét különböző nyelven adtak elő szebbnél-szebb énekeket. A jobb szélén Rádu Zinovie prédikátor.

dikátor testvérünk az első, aki 1100 leiert rendelt iratot. (A képen fent jobboldalon.) Adj Isten, hogy sokan kövessék példáját és így terjedjen Megváltónk eljövételének híre írásban is.

Cédula István

A szlovák misszióterület ifjúsági kirándulása a Magas Tátrába 1937. július 9-től 14-ig. Táborhely Novy Smokovec. (Uj-Tátrafüred)

Érkezés július 9-én, hazautazás 14-én. 10-én szombatí Istentisztelet Novy Smokovecen (101 m. a tenger színe felett.) 11. 12. 13-án kedélyes túrák bibliaórákkal, énekekkel és zeneszámokkal. Az ígével Wintzen, Doubravszky, Popelka és Cepl atyafiak szolgálnak. A kirándulások változatosak lesznek, hogy a Magas-Tátra szépségeit jobban megismerhessük.

A résztvevők hozzanak magukkal: jó erőt, cipőt, hátizsákot, takarót és élelmet minél többet, mert a Tátrában minden igen drága. Naponta egyszer kiadós étkezés 5 csehekronára (kb. 1 pengő) kapható. Hálóhely éjjelenként Novy Smokovecen cK 2—8-ig kapható. Ez a költség megtakarítható, mert Gerlachovban (Gerlachfalva) — Smokovectől egy órányira — általában hálóhelyek állnak rendelkezésre. Novy Smokovecen szoba és teljes ellátás cK 40-45 (kb. 8 pengő) kapható.

A résztvevők igényüket legkésőbb június 20.-áig jelentsék be Jan Lichy atyáknknak Poprád Velka, Tovarnicka 49., nehogy az utazás helyezés nehézséget okozzon. Akik Gerlachovban akarnak aludni, Batizovce-ban szálljanak ki, onnan Gerlachov egy órájárás. Novy Smokovecra utazók Poprádon átszállnak és vízmossal utazhatnak egészen a célig. Ajánlatos körutazási-jegyvet venni, hogy a résztvevők megsekkelt árú vasúti jegyhez jussanak.

Schor

Halálozás

Özv. Zsigmond Andrásné szeretett testvérnőnk, ki a váli gyülekezetnek volt 20 évig hűséges tagja, 75 éves korában, 1937. március 2-án az Urban csendesen elhunyt. Kedves testvérünk Istenben megnyugodva, — boldog reménységgel aludt el. Aki egyszer is járt házában, sohse fogja elfelejteni szívjóságát, amellyel megszította Isten ajándékát a testvérekkel.

Székesfehérváron Pásztóhy testvéreket súlyos vesztés érte. Leánykájuk, Katinka 13 éves korában, 1937. ápr. 16-án elhunyt. Temetésén szépszájú hallgatóság előtt elhangzott a bizonyágtétel: „Gyermekségedtől fogva tud-

tad az írásokat." A viszontlátás reményében búcsúztunk el.

Kiszomboron 70 éves korában elaludt Varga András testvérünk. A makói gyülekezet karéneke és az Igéből mondott biznyságtéves mély hatást gyakorolt az egybegyűlt sokaságra. Testvérünk bibliai türelemmel hordozta hosszú betegségének súlyos keresztjét.

Rádi István testvérünk Kiskunfélegyházán 56 éves korában elhunyt az Urban.

Válban, (Fejér-m.) máj. 29-én temettük el k. Juhász S. testvérek 4 hetes gyermekét: Lászlót. A szülők Isten akaratában megnyugodva búcsúztak el a kicsinytől.

IHAT-E SZESZES ITALT A KERESZTÉNY?

I. Ezen kérdéssel sokan foglalkoztak már. Egyesek bibliaszövegekre is hivatkoznak, mint pl.: Ján. 2, 10. Jézus is ivott bort a kánai menyegzőn, 1. Tim. 5, 23. Pál apostol Timóteusnak bort ajánlott. Ezek szerint nemcsak lehet bort inni, — mondják — hanem jó és hasznos. Biblia-kutatásom más eredményre vezetett. Nézzük meg azért a valóságot.

II. A bornak 4 féle elnevezését ismeri a héber biblia.

1. TIROSCH — ÉDES SZÖLÖMUST

Ezen szót sok helyen a magyar fordításban is „must” szónak találjuk lefordítva. Pl. Bírák 9, 13. „Elhagyjam-e mustomat (héber tirosch), amely isteneket és embereket vidámít?” Hasonlóan Zakariás 9, 17. „Ifjakat tesz virágzóvá a gabona és leányokat a must (tirosch).” Tirosch csakis szőlőből préselt édes must volt és így megérthetjük, ha Izsák, midőn Jákób fiát megáldotta (1. Móz. 27, 28), mint isteni áldást említi a gabonát és a tiroscht. Ezen szövegben a fordító már a bor szót használja. Ugyancsak erről beszél bölcs Salamon is (Péld. 3, 9, 10.), „Aki az Istent tiszteli, jövedelmének zsengejéből (tized), arra bocsátja Isten az Ő áldását, annak csürei megtelnek gabonával és musttal áradnak el sajtói, vályúi. 5. Móz. 1, 11—13-ban az van megírva: aki Isten törvényét megtartja, azt áldja az Úr, „és megáldja a te gabonádat, mustodat és olajadat.” Hasonlót találunk 5. Móz. 11, 14-ben, de itt is a tirosch szó már borra lett lefordítva.

2. SCHECKAR — ÉDES GYÜMÖLCSMUST

(Alma, datolya stb.)

Scheckar a szegényebb nép mustja volt. Asszíria királya ezt ígérte a népnek: 2. Kir. 18, 32. „Elviszlek titeket gabonás és boros földre. Olyan helyre, ahol sok gyümölcs van és bőven lehet (scheckart) édes gyümölcs mustot eltenni.” Dávid az ellenség gabonájáról és boráról szól. Zsolt. 4, 8. Eszerint a scheckár egy másodrendű

édes must, amivel a szegényebb nép táplálkozott Palesztinában.

3. JÁJIN — ERJEDT BOR

Zsolt. 60, 5. A zsoltáríró a jájint bódító bornak nevezi. A német Menge-féle fordítás Taumelwein-ra fordítja a „jajin”-t. (Taumeln = tántorog). Bölcs Salamon, Péld. 20, 1-ben csúfoló, részegítő itálnak nevezi a jájint és azt mondja, hogy aki abba beletéved, nem bölcs. Miért nem bölcs? Péld. 23, 20—21-ben megadja Salamon a feleletet: „Aki jájinnal (erjedt bor) dőzsöl, szegény lesz és rongyokban fog jájni” és a 29—35 versek szerint, a legnagyobb bűnökre (paráznaság stb.) vetemedik. Azért van ott az isteni figyelmeztetés „Ne nézd a jájint (bort), könnyen alácsuszamlík, de megmar mint a kígyó” stb. Most kérdem, vajjon jájint, ilyen részegítő italt adott volna-e a Megváltó a kánai menyegzőn a népnek? Jézus örült volna egy megittasodott társaságnak? Nem azért jött-e Ő, hogy az embert a bűntől, a bűnös szokásoktól megszabadítsa? Jézus áldást hozott az emberiségnek, így csakis olyan bort adhatott, ami az az ember áldására van és nem kárára. Pál apostol sem átkot akart Timóteusnak, hanem áldást. Eszerint Jézus és az apostolok nem ihattak jájint, hanem csak tiroscht, vagy scheckart. Ap. csel. 2, 13. Az ellenség tudta, hogy ők édes bort isznak, de ettől lerészegedni nem lehet.

4. CHAMIJA — Ó BOR, VAGY RÉGI BOR

Ésaías 5, 11—13. Jaj van azokra kimondva, akiket a „chamija” hevít. Tehát ez még veszedelmesebb a jájinnál.

Isten gyermeke a Szentlélek temploma, azért nem ihat részegítő italt. Keresztelő János sem ivott bort. Lukács 7, 33. Pál apostol pedig a következő tanácsot adja az Isten népének: Efézus 5, 18. „És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van; hanem teljesedjete be Szentlélekkel.”

Rovatvezető: **BAJOR LASZLÓ**

Isten népe mindig tanulni vágyó nép volt.

A Szent Írás, a bölcsesség kimeríthetelen forrása, minden korban egyaránt kielégítette a bölcseket s mindig nevelően, ismerettefejlesztően hatott a szellemi fejlődésre. Ha e hatás teljes lehetett volna és nem akadályozza az emberi elgondolások rövidlátó korlátoltsága, akkor a tudomány is sokkal hamarabb kibontakozhatott volna és az emberiség boldogulását szolgálná. Nem lett volna a tudás a bűnök kultúrájának melegágyává. Sajnos a természet-tudományt Isten tagadására, a technikát egymás gyilkolásának eredményesebbé tételére használja az emberiség. Így nem csoda, ha pl. a pogány India elfordul az úgynevezett keresztény kultúrától és így Jézustól is.

Az adventi nép a Biblia teljességének és tökéletességének hitével áll szemben a tagadókkal. Ezernyi vitában, az isteni igazság hirdetésének felelős tudatában a legtökéletesebbet akarjuk nyújtani embertársainknak. Nincs szégyelni valónk, nincs okunk félni, mert e szent könyv mai is a bölcsesség forrása. Múlt-félben van már az a törekvés, mely a 18. század vége felé kapott lábra tudományosság örve alatt, mely éppen ismeretei hiányában támadta a Szentírást. Minél tárgyilagosabb és szélesebb látókörű lesz a tudomány, annál inkább igazolja a Szentírás évezredek kijelentéseit.

Isten segítségével e rovatban oly dolgokkal foglalkozunk, melyek elsősorban magának a Szentírásnak mélyebb megismerésére vezetnek, bizonyos természettudományi, történelmi, régészeti és földrajzi kutatások nyomán.

Az anyag óriási sokasága miatt mindent röviden kell tárgyalnunk, de ezért örömmel veszünk minden kérdést e tárgyban, mellyel a testvérek felkeresnek.

A bibliai őskorban szereplők neveinek jelentősége.

Mózesig írásbeli kinyilatkoztatás nem volt. A helyes hitirányt az atyáról fiúra szálló isteni beszéd adta meg. 1. Moz. 18, 19. Az ósatyákról kevés följegyzést találunk s így gondolatmenetükbe, csak egy érdekes szokásukon keresztül nyerhetünk bepillantást. T. i. a szülők gyermekeik nevét születésük körülménye és valami fontos, vagy megrázó esemény szerint választották. Ezáltal reménységükről, hitükről, koruk eseményeiről adtak önkéntelenül is hű képet. Az Úr módszere volt ez, hiszen Ádám neve is sokatmondó jelentőségű. Így a többi bibliai nevek is jellemfestő, sokszor prófétikus, de mindig kortörténeti jelentőségűek. Ádám annyit jelent mint *ember*. Oly annyira, hogy pld. Mózes 1. könyve 1, 27.-ben, az ember szó teljesen úgy van írva, mint mikor már névnek (Ádám) használja a 4 fej. 1.-ben. Maga a szó: Ádám, ó héber ádámá-ból származik, ami termőföldet jelent. (2, 7.-ben földből vette az Úr az anyagot.)

Éva jelentése: élő, vagy anya. Ő lett az emberi nemzetség anyja, az életadó értelmet is fedi a név, mert tőle származik az emberiség.

Elsőszülött fiuknak a Kain nevet adták, ami: kahan szóból származik, annyit jelent, hogy: szerezni. Éva azt gondolta, hogy fájdalom árán szerezte fiát s az az övé, kít szenvedése árán vásárolt s így ezen az áron a megváltás megtörtént.

Második fiuk születésekor már látták, hogy még nincsenek megváltva és így annak nevében kifejezésre is jut mulandó voltuknak elismerése. Ábel annyit jelent mint *lehellet*. Egyesek szerint a szó eredete: hébel, mely örökséget jelent. Tehát nem a szenvedés árán szerzett megváltás az ember, hanem ingyen kegyelemből kapott örökséget.

Ábel halála után születik Sét (világ terem-
tése után 130-ban I. 4, 25.). Sét szó *pótlást* je-
lent. Ábel helyett kapta. Mintegy érzik, hogy
ez az ág vezet vissza az elveszett Édenbe.
Énos (Sét fia szül. 235-ben I. 4, 26.) annyit je-
lent mint *halandó*. Születéséig teljességgel megért
a gondolat az ember mulandóságát illetően.
Ez arra készítette az emberiséget, hogy támaszt
keressen és így az ég felé tekintettek, kezdtek
egymásnak beszélni Istenről és kezdték segít-
ségül hívni az Úr nevét.

Kéna (Énos fia sz. 325-ben I. 5, 9.) A név
Kána szóból származik, ami *buzgó* embert jelent.
A komoly Istenkeresés idejének emléke.

Mahalálél (Kéna fia sz. 395-ben I. 5, 12.)
A név az óhéber: M halálél szavakból szár-
mazik. Annyit jelent, mint: *eltávozik az Isten*.
Őseink érezték, hogy bűneik miatt eltávozott,
visszahúzódott tőlük az Úr. Még élt Ádám
emlékében az a fenséges jelenet, mikor az
Úrral beszélgethetett, de íme most már el-
távozott az Isten az emberektől.

Jared (Mahalálél fia sz. 460-ban I. 5, 15.)
jelentősége: *leszállani*, lesüllyedni. Bizonyára az
a gondolat lett az emberiségen úrrá, hogy saját
bűneik, süllyedésük az oka a megváltás kése-
delmességének. Elérkezett az önmagukba szál-
lás ideje.

Énok (Jared fia sz. 622-ben I. 5, 18.)
A hanan szóból származik, melynek értelme:
hegyes. A kor éleletszentségre való törekvésének
gyönyörű emléke.

Metuzsélah (Énok fia sz. 687-ben I. 5, 21.)
Magyarosan: Matuzsálem. Héberül, M tusalah,
annyit jelent mint a *halál bocsájtása*, mert min-
den kortársát túlélte. M. 243 évig még együtt
élt Ádámmal, kitől az Isten kijelentéseit vette
és élete végén 98 évig élt Séttel, kivel közölte
Isten akaratát, ki viszont Ábrahámnak mon-
dotta el.

Lamek (Methusélah fia sz. 871-ben I. 5, 25.)
Jelentése: *erőtéljes ifjú*.

Noé (Lamek fia sz. 1056-ban I. 5, 29.)
Héberül: *vigasztaló*. Születése előtt mintegy 69
éven át hangzott Énok vigasztaló üzenete, ki hir-
dete a Megváltó eljövételét az Ő sok ezer
szentjének kíséretével. Neve prófétikus meg-
jövendölése annak, hogy az emberi nem elpusz-
tulásával szemben egyedüli vigasztalás Noé
életbenmaradása.

Mielőtt az 1656-ban Kr. e. bekövetkezett
vízözön pusztítását tárgyalnók, egy pillantást
vessünk *Kain* családfájára is.

Kain elsőszülött fia Hanok, értelme: *hegyes*,
ugyanaz mint Járed fiáé. Talán benne gondolta
kiengesztelni Istent szörnyű bűnéért. (Kain fe-
lesége Ádám egyik lánya volt, I. 5, 4.)

Irak, (Hanok fia. I. 4, 18.) ami várost és
bizonyos értelmű *rettegést* jelent. Kain az általa
alapított várost Hanókról nevezte el, de az
nem volt békességes település.

Mekhujaél (Irak fia. I. 4, 18.) Héberül:
M'huja el, *Isten elfelejtett*.

Methusael (Mekhujael fia. I. 4, 18.) Mitut
El, aminek jelentősége: *Isten halála*. A nyilt
láadás, az istentelenség első megnyilvánulása.
Ha ezt tudnák Oroszországban, bizonyára szob-
rot emelnének neki, mint ahogy Kainnak és
Judásnak állítottak műemléket.

Lamek (Methusael fia. I. 4, 18.) ugyanúgy
írva, mint a séti ágon Methuselah fiának neve.
Érteme ugyanaz. Nevéhez fűződik a többne-
jűség szokása. Feleségei is megnevezettek, ellen-
tétben az eddigi gyakorlattal. Egyik felesége
Háda=*ragyogás, fény*; Czilla=*borulás, árnyék*.
Gyermekeik neve is érdekes. Jábál=*vándor*,
Jubál=*zeneszerszámot* jelent, Tubalkain=*szer-
számkészítőt*, Náhám pedig *vigasztalást*. I. 4, 20—22.

A vízözönben ezek minden leszármazottja
elveszett. A szörnyű katasztrófát csak nyolc
egyén élte át, Noé és felesége, három gyer-
meke és a három feleség. Noé három gyerme-
kének családjából származik a földet benépe-
sítő mai emberiség.

Sém a jogszerinti elsőszülött, bár két évvel
fiatalabb Jafetnél, mégis ő az, kiben Isten neve
föntartatott. Azért is kapta ezt a nevet. Sém
annyit jelent, mint *név*. Sém 98 éves a vízözön
idején. Ő jól ismerte már gyermekkorától
Methusélát, ki röviddel a vízözön előtt halt
meg. Methuselah Ádámtól vette Isten szavait
s tőle tanulhatta Sém Isten akaratát és paran-
csait. S mivel Sém Ábrahámmal 150 évig és Izsák-
kal 50 esztendeig együtt élt, közölte is mind-
azokat velük, hogy így csorbítatlanul megmarad-
janak az isteni ígék. Bár Ábrahám Háránban csak
75 éves koráig élt, mégis elegendő ideje volt min-
dent jól megtanulni Sém-től s így fennmaradt
az összeköttetés még akkor is közöttük, mikor
Ábrahám már Kánaánban élt. *Folytatjuk.*

ELŐLVASOM AZ UTOLSÓ OLDALT!

GYERMEKISKOLA

1937 július 3.

A bűn kezdete és vége.

Aranyszöveg: Jelenések 21, 5.

Mielőtt Isten a földet teremtette volna, az Atya, Fiával Jézus Krisztussal együtt a mennyben volt s velük együtt a mennyei lények, az angyalok. Addig míg az angyalok a mennyet uraló törvénynek, a szeretet törvényének engedelmességek, a mennyben csak fény, öröm és boldogság honolt. Krisztuson kívül még egy angyal részesült nagy tiszteletben. Neve Lucifer volt, mely szó magyarul „hajnal fiá”-t jelent.

Ebben a hatalmas angyalban, Luciferben vette kezdetét a bűn. Lucifer felfuvalkodott szépsége, fényessége és bölcsessége miatt. Feltékeny lett Isten Fiára és Istennel egyenlő akart lenni. Isten sokáig tűrt és várta, hogy Lucifer bűnét megbánja. Lucifer nem tért meg bűnéből s elérkezett az az idő, hogy nem maradhatott tovább a mennyben. Neve ezentúl nem Lucifer, hanem Sátán, azaz „ellenség” lett. Jel. 12, 7—9.

Sátán lejött e földre és belépett az édenkertbe, Ádám és Éva otthonába. Évát rábeszélte, hogy egyen annak a fának a gyümölcséből, melyet Isten megtiltott. Ezen bűnük miatt űzte ki Isten Ádámot és Évát a paradicsomból. Ettől kezdve Sátán állandóan kísérti a föld lakóit, hogy rosszat cselekedjenek. De nekünk nem kell félnünk ettől az ellenségtől, aki bár úgy tör ránk, mint az oroszlán rátör a prédájára, mégis a Jézusba vetett hit által még a kis gyermek is legyőzheti a Sátánt. A Biblia azt mondja: „Álljatok ellene az ördögnek és elfut előletek.” Ellenállni azt jelenti, hogy ne tegyük azt, amire kísért.

Engedetlenségük folytán Ádám és Éva elvesztették gyönyörű édeni otthonukat, de majd eljön az az idő, amikor ez a föld Isten népének boldog otthona lesz és a bűnnek még nyoma sem lesz többé. Egy nagy tűz megolvastja ezt a földet s elpusztítja a bűn összes nyomait. Az új föld szebb lesz, mint az édenkert volt. Isten boldog népe „házakat épít és bennök lakozik, szőlőket plántál és eszi azok gyümölcsét.”

Az új földön nem lesznek többé ragadozó vadállatok. Szelídek, barátságosak lesznek, mint az édenkertben voltak. Ésaías 65, 25.

Soha többé senki sem beteg, sem szomorú nem lesz. Jelenések 21, 4. Ésaías 35, 5. 6.

János apostolnak megmutatta Isten a bekövetkezendőket. Olvasd Jel. 21, 1. 2. e. r. 12. 13. 14. e. r. 18. 19. e. r. 21. 23. Olvasva az új föld és Isten városának szépségeiről, az a forró kívánság ébred fel bennünk, hogy majd annak lakosai közé tartozzunk. A Biblia utolsó fejezetében ezt olvashatjuk: „Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához és bemehessenek a kapukon a városba.”

1937 július 10.

Az Úr Jézus eljövetele.

Aranyszöveg: János 14, 3.

Mikor Jézus itt e földön járt, elmondotta tanítványainak, hogy keresztrefeszítése és feltámadása után visszamegy mennyei Atyjához. A tanítványoknak a földön kell maradniok, hogy másoknak beszélhessenek Jézusról és szeretetéről. Egyszer beszélgetés közben ezeket mondotta: „Az én Atyámnak házában sok lakóhely van: ha nem így volna, megmondottam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek.” Olvasd János 14, 3. Előző leckénkben olvastunk a szent városról és így már tudunk arról, hogy milyen lakásokat készít Jézus az ő gyermekei számára.

Jézus feltámadása után felkereste tanítványait s tanította őket. Egy napon kivette a tizenegyet Jeruzsálemből az Olajfák hegyére. Mialatt együtt állottak, Jézus „a tanítványok láttára felemelték és felhő fogá el őt szemek elől”. Olvasd továbbá Ap. csel. 1, 10. 11.

Isten Jánosnak megmutatta a mennyből alászálló szent várost és megmutatta neki Jézus eljövetelét is. Ezt János a Jelenések 14, 4. és a Jel. 1, 7. írta le. Mikor pedig eljön az embernek Fia az ő dicsőségében és az ő Atyjának dicsőségében, nem egyedül jön, hanem vele jönnek mind a szent angyalok. Olyan nagy kíséret lesz, hogy ezt a sereg angyalt meg sem számíthatjuk. „És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig.”

Azok, kik szerették az Urat, Ádámotól

kezdve egészen az Ő eljöveteleig, mind-mind eléje gyűjtetnek. Sokan fognak jönni a pogány országokból: Kínából, Japánból, Indiából, Afrikából és a tenger szigeteiről. Senkit sem fognak kifelejtteni. Olvasd 1. Thess. 4, 16. 17.

A Biblia tanításaiból tudjuk, hogy Jézus eljövetelekor még lesznek élő gyermekei is. Legyünk akár életben, akár nyugodjunk a sírban, de biztosak lehetünk abban, hogy Jézus ránk talál, midőn eljön; megjutalmaz mindazért, amit tettünk.

Midőn Jézus eljön, minden élő ember meglátja őt, „mert miként a villámlás napkeletről támad és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az ember Fíának eljövetele is.” Akik szeretik őt, ezt fogják mondani: „Imé Istenünk, akit mi vártunk és aki megtart minket.”

Akik bűneikben éltek és nem szeretik Jézust, gazdagok vagy szegények, nagyok vagy kicsinyek, rettegni fognak, midőn Jézus dicsőségét látják. Ezekről a bűnösökről a Biblia ezt mondja: „És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak és minden szolga és minden szabad, elrejték magukat a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba és mondának a hegyeknek és a kőszikláknak: „Essetek mi reánk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a királyiszekben ül.”

Ha teljes szívből szeretjük Jézust, nagyon boldogok leszünk, tudva azt, hogy abban az időben élünk, midőn eljövetele igen közel van. Legyünk készek Jézus eljöveteleire, mint ahogy előkészülünk otthonainkban kedves vendégeink fogadására. Jézus meghalt, hogy megmentsen. Ő minden egyes gyermekét szereti és eljön, hogy a mennyei otthonba vigye be mindazokat, kik Őt szeretik.

1937 július 17.

Jézus eljövetelenek jelei.

AranySZöveg: Lukács 21, 25.

Mialatt Jézus a földön járt, gyakran beszélt tanítványaival arról az időről, mikor eljön e földre mint királyok Királya, hogy népét magához vegye a részükre készített gyönyörű hajlékokba. Egy napon midőn Jézus az Olajfák-hegyén ült, hozzá jövének a tanítványok és kérdezték: „Micsoda jele lesz a Te eljövetelednek és a világ végének?”

Midőn Jézus. elsorolta tanítványainak azo-

kat a jeleket, melyek közvetlenül megelőzik eljövetele, ezeket mondta: „A nap elsötétedik, a hold nem fénylik és a csillagok az égről lehullanak.”

Már hajdan kijelentették a próféták, hogy milyen lesz a nap és a hold akkor, midőn a vég eljövetelenek jeleit fogják szemléltetni. Jóel 2, 31. Ésaías 13, 10. Ámos 8, 9.

Nehogy Isten gyermekei tévedhessenek, Jézus megmondotta, hogy mikor fognak ezek a jelek bekövetkezni. Sok-sok évszázadon át Isten népét üldözni fogják ellenségeik. Mielőtt a legnagyobb üldözés véget érne, de a legnehezebb megpróbáltatások ideje már elmúlt, akkor lesznek ezek az égi jelek láthatók.

1780 május 19-én teljesedett be az első jel. Dél előtt 10 órakor sötétedni kezdett. A kora reggel semmiben sem különbözött más reggelektől, azonban lassankint a látóhatár sötétedni kezdett. Déli 12 óra előtt már a házakban mindenütt világítani kellett, az iskolákat bezárták, az állatok a földekről hazajöttek, a tyúkok elültek.

A sötét napot követő éjjel szokatlan sötétségével tűnt fel. Telihold volt, mégis a sötétség miatt a hold reggelig teljesen láthatatlan volt. Azután pedig vérszínű. A szemlélők közül sokakat félelem fogott el és azt gondolták, hogy eljött a világ vége.

Harmadik jelként az Úr Jézus a csillagok lehullását említette. Jel. 6, 13. Ez a jel 1833 november 13-án teljesedett be. Sok-sok ezer csillag hullott le, mint legnagyobb tűzijáték, melyet valaha a világ látott. Ezek a hulló csillagok meteoroknak nevezetnek. Mikor az emberek a csillaghullás tanúi voltak, félelmükben ismét azt hitték, hogy eljött a világ vége.

Jézus még azt is mondotta, hogy az utolsó napokban háborúk, éhségek, földrengések, viharok, zavargások lesznek, amikor az „emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerektségére következnek”. De akik az Urat szeretik, nem kell félniök. Az Úr minden egyes gyermekéről gondoskodik s mindazokat megmenti, kik Benne bíznak.

Az emberek között is lesznek látható jelek. A bűnösök mindjobban elmerülnek bűneikbe, sőt még akik keresztényeknek tartják magukat, önzően csakis önmagukat fogják szeretni. Kívánják a másét. Büszkéek, hálátlanok, szere-

---

A GYERMEK IS MEGÉRTI AZ UTOLSÓ OLDALT.

tetlenek és a gyermekek és ifjak szüleik iránt engedetlenek lesznek. A saját útjaikat és élvezeteiket jobban fogják szeretni, mint Istent és útjait. A Biblia ezekre nézve azt tanítja: „kerüld őket”.

Jézus még egy jelet adott a vég eljöveteleiről. Máté 24, 14. Imáink és adományaink által hozzájárulhatunk, hogy ezt az üzenetet az egész világra eljuttassuk és így Jézus eljöveteletét sietessük. (Máté 24, 36. 42. 44. Luk. 21, 36.)

1937 július 24.

Csodálatos ezer esztendő.

Aranyszöveg: Jelenések 20, 6.

A Biblia nagyon világosan tanítja, hogy mi fog történni midőn Jézus ismét eljő. 1. Thess. 4, 16. 17. Látjuk, hogy csakis azok, akik mint igazak aludtak el a Krisztusban, fognak feltámadni. A bűneikben elhunytak továbbra is ott maradnak sírjaikban, ahová temették őket. A Biblia azt tanítja, hogy Jézus eljövetelekor az élő gonoszokat megsemmisíti az Ő megjelenésének fényessége.

Tehát, midőn Jézus eljő, magával viszi az összes igazakat és csakis az elhalt gonoszok maradnak sírjaikban és azok a gonoszok, kiket megsemmisített eljöveteleének fényességével. Jeremiás 25, 33.

Jeremiás próféta leírja, hogy milyen lesz akkor a föld. Jer. 4, 23. 24. 25. 26.

Jánosnak, a szeretett tanítványnak, Jézus látomásban megmutatta az Ő eljövetelekor lejátszódó csodálatos eseményeket. Látta az elhunyt igazakat sírjaikból kijönni és így kiáltott: „Ez az első feltámadás! Boldog és szent, kinek része van az első feltámadásban.” Látta Isten népét Jézussal együtt a mennyben és „uralkodtak ő vele ezer esztendeig”.

Olvasd Jelenések 20, 1–3. Az ezer év alatt, míg Isten gyermekei Jézussal együtt lesznek a mennyben, Sátán nem keresheti fel a többi világokat. Ő és angyalai csakis ezen a földön tartózkodhatnak és láthatják a bűn következményeit. A gonoszok mind holtak lesznek. Erre mondja János, hogy Sátán ezer évre megkötöztetik.

Ha letelt az ezer esztendő, Jézus és gyermekei szállnak erre a földre. Olvasd Zakariás 14, 4. A szent város száll a mennyből erre a völgyre és Jézus és népe bemennek a városba. Ezután Jézus felébreszti az összes elhunyt gonoszokat. Ez a második feltámadás. Akik az első feltámadás részesei, azok romol-

hatatlan testet öltöznek fel, egészségesek lesznek és örökké élnek. Akik a második feltámadás részesei, azok ugyanazzal a betegségekkel és testtel támadnak fel, mint amellyel a sírba szálltak.

Sátán ezután szabadon vezetheti a bűnösöket. Beszél nekik hatalmáról és angyalainak hatalmáról. Elhiteti velük, hogy nagy számuk folytán könnyen legyőzhetik Isten népét és elfoglalhatják maguknak a szent várost. Jelenések 20, 8. 9. A gonoszok elpusztulását nevezzük a második halálnak, melynek azonban nincs hatalma Isten népén, kik biztonságban lesznek Jézussal a szent városban.

Az Istentől alászállott tűzben megsemmisülnek a gonoszok, Sátán és angyalai. Miután a bűn minden nyoma megsemmisült, Isten új eget és új földet teremt, hol Jézus és népe lakozni fognak örökkön örökké.

1937 július 31.

Isten törvénye.

Aranyszöveg: Prédikátor 12, 15.

A királyok és uralkodók által alkotott törvények olyanok, mint szerzőik. A mennyek Királya lejött a Sinai hegyre és elmondta törvényét népének. Azután felírta törvényét, a Tízparancsolatot, két kőtáblára; ezek helyeztetek a frigyládjába, a szentek szentjében. A szentek szentje, illetve a frigyláda mennyei mintára készült. Isten egyszer látomásban megmutatta Jánosnak a mennyei templomot. A templomban látható volt a frigyláda s benne a Tízparancsolatot tartalmazó két kőtábla.

Isten igaz és igazságos, tehát törvényei is igazak és jók. A zsoltárokból olvashatjuk: „A te törvényed igazság” — „minden parancsolatod igaz”. Pál apostol így szólt: „A törvény szent és a parancsolat szent, igaz és jó.” Dávid király így írt a Tízparancsolatról: „Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket.”

Ahányszor bünt követünk el, megszegjük Isten törvényét, mert „a bűn a törvény áthágása.” Az Úr annyira komolyan veszi törvényét, hogy azt mondotta: „Ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megromlásában bűnös.” Jobban megérthetjük ezt, ha úgy képzeljük el a Tízparancsolatot, mint tíz láncszemből álló láncot. Ha az egyik láncszemet eltörjük, az egész lánc elszakad.

Isten törvényének áthágásáért halálbüntetés jár, mert a „bűn zsoldja a halál”. Isten Fia meghalt a mi bűneinkért. A Benne való hit által

megmenekülhetünk a haláltól. Ha bánkódunk bűneink felett és elfogadjuk Jézust Üdvözítőnknek. Az Ő jóságát, az Ő igazságát Isten nekünk számítja be. Mennyire kellene szeretnünk Jézust, milyen hűséggel kellene neki szolgálnunk, hiszen oly sokat tett értünk.

Midőn Jézus e földön járt, megtartotta Atyjának törvényét és az embereket is erre tanította. Máté 5, 10. „Legkisebb” kifejezés itt azt jelenti, hogy nem juthat be a mennyek országába.

Az első négy parancsolat előírja Isten iránti kötelességünket. Megtartásuk által kifejezzük, hogy Istent mindenki és mindenek felett szeretjük. Nem imádunk képeket, szobrokat. Az Őr nevét tisztelettel és szeretettel ejtjük ki. Megtartjuk az Őr szombatját.

A többi hat parancsolat embertársaink iránti kötelességeinket tanítja. Szüleink iránti szeretetünket engedelmisségünkkel mutatjuk be. Szomszédainkat nem bántjuk, nem haragszunk rájuk. Nem gondolunk rosszat. Nem lopunk, nem hazudunk és nem kívánjuk a másét.

Jézus azt tanította, hogy még gondolatban is megszeghetjük Isten törvényét. Hogy ezt velünk megértesse, Jézus kijelentette, hogy amennyiben gyűlöljük atyánkfiait vagy embertársainkat, a „ne ölj” parancsát hágjuk át. Ezért: Máté 22, 37—39., Jézus azt tanította, hogy Isten törvényét nem lehet megváltoztatni. Míg az ég és a föld elmúlik, a törvényben egyetlen betű vagy pontocska el nem múlhat. Isten angyalai a mennyben megtartják Isten parancsolatait. Zsolt. 103, 20.

1937 augusztus 7.

A szombat.

Aranyszöveg: 2. Mózes 20, 8—11.

A Biblia első fejezetében azt olvashatjuk, hogy az Őr hat nap alatt teremtette a mennyet és a földet, a nappalt és éjjelt, minden növényt és állatot s végül az embert. A hatodik nap elmúltával „látá Isten, hogy minden, amit teremtett vala, imé igen jó.”

A hatodik napra a hetedik következett. Isten „megszűnék a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott vala és megáldá Isten a hetedik napot és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten.”

Igy létesült a szombat. Isten megnyugodott azon; a hetedik napot elkülönítette, hogy az Ő szolgálatára szolgáljon.

Izráel fiai 40 évig vándoroltak a pusztában. Az Őr csodálatosan tanította népét a szombat megszentelésére. Ha az Őr nem küldött volna nekik táplálékot, elvesztek volna a pusztában; de Isten mannat hullatott nekik és a manna által hetenkint háromszoros csodát művelt, hogy megtanítsa őket a szombat megszentelésére. 1. Pénteken kétszer annyi manna esett, mint más napokon, 2. A pénteken szedett manna jó állapotban megmaradt szombatra, míg más napokon megromlott, ha eltették éjjelen át. 3. Szombaton nem hullott manna.

Élete által Jézus példát adott nekünk az engedelmségre. Luk. 4, 16. Jézus bárhol volt is, szokása szerint szombatnapon elment a gyülekezetbe. A zsidók azt állították, hogy nagyon szigorúan megtartják a szombatot; de sokaknál ez csak külső formáság volt, szívük távol állott Istentől. Jézus tanítványai egy szombaton megéheztek és a mezőn kalászt tépve ettek a magvakból. Ezért a zsidók megvádolták a tanítványokat, hogy megszegik a szombatot. Jézus erre így válaszolt: „A szombat az emberért lett és nem az ember a szombatért, ezért az embernek Fia a szombatnak is Ura.”

Jézust pénteken feszítették a keresztre. Lukács 23, 54—57. Luk. 24, 1. mondja, hogy melyik a hét első napja. A Bibliában nincsen semmi említés arról, hogy a vasárnap lenne a szombat. Jézus mennybemenetele után is követői megtartották a szombatot. Ugyiszintén Pál apostol is. A hét munkanapjain dolgozott, szombaton a zsinagógákban tanított. A szombatot még az új földön is meg fogjuk tartani. Ésa. 66, 23.

Jézus szerezte a szombatot s legyen örömkünk és gyönyörünk, hogy megtarthatjuk, mert ha ezt tesszük, a Teremtőt tiszteljük, szeretetünket és engedelmisségünket bizonyítjuk.

1937 augusztus 14.

A szombat megváltoztatása.

Aranyszöveg: Ap. csel. 5, 29.

Megértettük, hogy az Őr szentelte meg a szombatot, mely Isten törvényének egyik része és változhatatlan, a hét hetedik napja, melyet Jézus és az apostolok is megtartottak. De sokan a vasárnapot tartják, a hét első nap-

---

Boldog gyermek, aki olvassa az utolsó oldalt.

ját, erre nézve pedig különféle okokat hoznak fel. Sokan azt mondják, hogy mivel Jézus vasárnapon támadott fel a halálból, ezt a napot kell megtartani. Sokan azt állítják, hogy az Isten által Sinai hegyen kijelentett törvény megváltozott, vagy pedig, hogy most már nem szükséges azt megtartani. Mások azt mondják, hogy a szombat zsidós és a vasárnap az Úr napja. A Bibliában azonban nincs semmi nyoma annak, hogy a szombatot Isten megváltoztatta volna és mivel Jézus azt mondta, hogy a törvény egyetlen betűje sem változtatható meg, tudjuk, hogy akik a vasárnapot ünneplik a szombat helyett, tévedésben vannak. A Biblia mindenkit óva int a tévedésektől, hogy ne fogadjon el téves tanításokat.

Mi nem kívánunk Isten törvénye ellen cselekedni, azaz vasárnapot tartani, mikor tudjuk, hogy nem az igazi szombat. Akinek engedelmeskedünk, annak vagyunk szolgálói. Akik Istent választják uruknak, neki fognak engedelmeskedni. Az aranyszöveg legyen segítségünkre, hogy helyesen dönthessünk.

Mielőtt Jézus eljönne, lesz itt e földön egy nép, mely az igaz szombatot ünnepli, annak ellenére, hogy az egész világ másként tesz. Sátán el akarja velünk hitetni, hogy az nem tesz semmit, ha ebben a pontban közömbösök maradunk. Mindenkinél döntenie kell, hogy Istennek akar-e szolgálni, vagy sem. Jézus kér mindnyájunkat, hogy őt szolgáljuk és akkor szívünkbe írja törvényét, melyben a szombat is bennfoglaltatik. János látta ezt a népet, mely kész volt Jézus eljövételére s azt mondta: „Itt vannak, kik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét.”

1937 augusztus 21.

A szombat helyes megünneplése.

Aranyszöveg: Ésaías 58, 13. 14.

Tanuld meg kívülről a szombat parancsolatát, 2. Moz. 20, 8—11.

Isten áldása teszi a szombatot szent nappá. Ha más napon pihenünk, ünneplésünk nem teszi azt a napot szent nappá. Csak azt a napot szentelhetjük meg, melyet Isten megszentelt, azáltal, hogy úgy megtartjuk, mint azt Isten megparancsolta.

Egész héten át meg kell emlékeznünk a szombatról, hogy amikor beáll, megszentelhes-

sük. Ha elfeledkezünk a szombatról, akkor úgy tervezünk, hogy az bennünket szombatrontásra fog vezetni. Az egész szombat szent, a kezdete, a vége és a közepe is. A szombatot a hatodik nap napnyugtától a hetedik nap napnyugtáig kell megünnepeelnünk. Az Úr úgy teremtette a szombatot, hogy a föld kerekességén mindenki tudhatja, hogy mikor veszi kezdetét. A szombatot megelőző nap az előkészület napja. 2. Móz. 16, 23.

Az Úr így int bennünket: Ésa. 58, 13, 14.

Jézus megtanít a szombat helyes megünneplésére. Mikor a zsidók megkérdezték, hogy helyes-e szombatnapon gyógyítani, Jézus így válaszolt: „Szabad szombatnapon jót cselekedni.” Jézus meggyógyította a beteget és szenvedőket szombatnapon. Elment a gyülekezetekbe és ott tanított. Pál is és az apostolok is így tettek szombatnapon. Ha nem volt más gyülekezeti helyük, a folyók partjai mellett találkoztak. Látogassuk meg a beteget, elhagyottakat, olvassunk nekik Isten Igéjéből, beszéljünk nekik Isten szeretetéről, mert mindezzel a szombatot ünnepeľjük. Legyen a szombat a hét legboldogabb napja. Isten a szombatot emlék gyanánt adta nekünk; ha gondtalanok vagyunk szombaton, akkor nem szeretjük az Urat úgy, ahogy kellene. Mennél inkább szeretjük az Urat, annál inkább gondosak leszünk a szombat megünneplésében.

1937 szeptember 4.

Az ítélet.

Aranyszöveg: Prédikátor 12, 16.

Életünk minden eseménye fel van jegyezve a mennyben az „emlékezés könyvében”. Mal. 3, 16. 17. Angyalok jegyzik fel cselekedeteinket, jótéteményeinket, engedelmisségünket, önzetlen, nemes ténykedéseinket. Sokszor még barátaink sem veszik ezeket észre, de fel vannak írva a mennyben. Ugyancsak fel vannak jegyezve rossz cselekedeteink is, haragos szavaink, gyűlölködő pillantásaink, önző tetteink, szófogatatlanságaink, sőt még rossz gondolataink is. Bár azt gondolhattuk magunkban, hogy senki sem tud arról amit tettünk s amit szégyenlünk, azonban angyalok írták fel életünk eseményeit.

Az élet könyvébe azok nevei vannak beírva, kik átadták szívüket az Urnak. Ha állandóan jót cselekszenek és Istent szolgálják, ne-

---

A felnőtt együtt olvassa gyermekével otthon az utolsó oldalt.

veik örökre bennmaradnak az élet könyvében. Ha azonban gondtalanokká válnak, Jézus iránti szeretetük csökken és nem járnak a helyes úton, neveiket kitorlik az élet könyvéből.

Az ítéletben ezek a könyvek felnyitnak és Isten lesz a bíró. Préd.12, 16. Dán. 7, 10. Jel. 20, 12. Ha megbánjuk bűneinket és elhagyjuk azokat, Jézus megbocsátja. Minden bűnünket kitorli és azokról többé meg nem emlékezik.

1937 szeptember 11.

Az Úr házában szóló rendeletek.

Aranyszöveg: Luk. 22, 19.

Jézus azok részére, kik őt szeretik, különböző rendeleteket adott. A keresztség Jézus halálát, eltemetését és feltámadását jelképezi. A keresztségben eltemettünk Jézussal s új életre támadunk fel; bűneink bocsánatát nyerjük, új szívet az új élet folytatására. Jézus, halála előtti este megmosta a tanítványok lábait, ami által alázatosságra s egymás szolgálatára és szeretetre tanította őket. „Példát adtam néktek” mondotta Jézus „hogyan amiképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjétek. Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek ha cselekszitek ezeket.”

Jézus ezután megtartotta tanítványaival az első Úrvacsorát. A kenyér Jézus megtört testét, a bor az Ő mindnyájunkért kiomlott vérével jelképezte. Jézus „vevén a kenyeret, hálákat adván, megtöré és adá a tanítványoknak, mondván: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Ezután Jézus a szőlő tiszta levét öntötte a pohárba, ismét hálákat adván, adá inni a tanítványoknak.

Parancsa így hangzik: Valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.”

1937 szeptember 18.

A tized és az áldozatok.

Aranyszöveg: Péld. 3, 9.

Mindenünk, amivel bírnak, az Úré; az Úr kölcsönzi azokat nekünk, hogy úgy használjuk fel, mintha a miénk volna. Ennek ellenében az Úr azt akarja, hogy mindabból, amit nekünk ad, a tizedrészt neki adjuk. Az Úr világosan kijelentette: „A tizedrészt szentség az Úrnak”. Isten nagy szeretetében minden áldásban részesít bennünket és ha ebből a tizedrészt neki visszaadjuk, őszintén mondhatjuk: Amiket a Te kezedből vettünk, azokat adjuk neked.”

A tized szentség az Úrnak, tehát sohase használjuk fel a magunk céljaira. A tizedet mindig minden keresetünkből először tegyük félre, mielőtt még abból valamit is a magunk részére felhasználnánk. Az Úr terve az, hogy a tized az Ő műve fenntartására legyen fordítva. Malakiás próféta könyvének 3. részéből a 7—10 versekből megtanulhatjuk, hogy hogyan tekinti Isten azt, ha nem vagyunk hűségesek a tized fizetésében és az áldozni valóknak. Az Úr művének szüksége van nemcsak a tizedre, hanem az áldozatokra is és örvendjünk, ha adhatunk, ha az Ő művét itt e földön előbbre vihetjük. Aranyszövegünk megtanít arra hogy az Urat hogyan tiszteljük.

Misszionáriusokat kell küldenünk minden országba és itthon is minden embernek hallania kell a Jézus eljövételéről szóló üzenetet.

Nagyon sok módja van az önmegtagadásnak, mellyel pénzt takaríthatunk meg arra a műre, melyet szeretünk. Ily módon tiszteljük az Urat, mindazért, amit értünk cselekedett.

1937 szeptember 25.

Az összes leckék és aranyszövegek ismétlése.

SZOMBATISKOLA

1937. JÚLIUS 3-TÓL SZEPTEMBER 25-IG.

1937 július 3.

Szombatiskoláinkhoz!

Délamerika a múltban egy ideig csak csekély eredményekkel kecsegtető területnek látszott, azonban az utóbbi években államait, mint a nagy alkalmak országait emlegetik. Művünket itt sok tekintetben kiépítettük, sok helyütt önfenntartó is, sőt az újabb munkába vett területek misszióvállalkozásainak költségeihez is hozzájárul. A folyó negyedben erre a területre irányítjuk szombatiskoláink figyelmét.

1937 július 10.

Előre, mindig csak előre.

Joggal nevezték el Délamerikát „a nagy lehetőségek hazájának”. Ez a földrész a déli jég- és hó rideg vidékeitől felfelé egészen az egyenlítőig, az örök nyár hazájáig terjed. A két véglet között terülnek el az Andok-hegyláncolat fensíkjai, Argentína tágas steppéi, Brazília szinte végtelen dombos vidékei és az Amazon felmérhetetlen dzsungeljei. Délamerikában vannak egész modern, dúsgazdag világvárosok, ahonnan a kultúra vívmányai az ország belsejébe is eljutnak, oda, hol vad indiántörzsek seregei teljes igénytelenségben tengetik életüket, anélkül, hogy a világ Megváltójáról valaha is hallhattak volna.

Bűneiket nem Istennek, hanem halandó embereknek vallják be. A Krisztushoz vezető igaz út ismeretlen előttük.

Isten Lelke valóban előkészíti, fogékonnyá teszi az embereket az üzenet számára. A terület minden részéből állandó kérelmek érkeznek hozzánk: „Jöjjetek és tanítsatok meg bennünket a napjainkra vonatkozó ünnepélyes igazságra!” Sajnos, nincs lehetőségünk, hogy ezeknek a sürgős hívásoknak eleget tehesünk.

Osztályunkhoz 27,000 adventhívó tartozik; kívülük százak, sőt ezrek ünneplik a szombatot, bár még nincsenek megkeresztelve. Azonban mi ez azokhoz a milliókhoz viszonyítva, kiket még el kell érniük?

Egészen bizonyos, hogy itt az ideje annak,

amikor az Úr különleges munkát akar végezni s parancsára előre kell nyomulnunk, mindig csak előre!

1937 július 17.

Mindeddig megsegített az Úr!

Midőn e sorokat írom, az 1936. év közeledik vége felé. Minden biztonnal századunk egyik legjelentékenyebb éve közé fog számíthatni a történelemben. Elérkeztünk abba a korbá, melyről a Biblia előre kijelenti, hogy „léssen a földön az emberek szorongása a kétség miatt.”

Ezzel nem akarjuk azt mondani, mintha az elmúlt év minden területen visszaesést mutatna. Ellenkezőleg. A munkanélkültség csökkent, a pénz vásárlóereje javult, a hajóforgalom növekedett. A kereskedelem általános javulása növelte a bizalmat és újabb vállalkozásokra buzdított.

Paraguay és Bolívia között mindenütt béke honol.

Mindent összevetve hisszük, hogy a jelenlegi viszonyok területünk számára a mű szempontjából kedvezőek. Azonban a nehézségek és az ellenmunka szintén felültik fejüket. Sőt, számolnunk kell azzal, hogy még növekedni is fognak. Másrészt pedig nagy alkalmak kínálkoznak. Nem tudjuk, hogy meddig dolgozhatunk aránylag ily csekély ellenállás mellett. Ha a világ általános helyzetét vesszük tekintetbe, jobb alkalmat el sem képzelhetünk. Területünkön az elmúlt negyedben a tizedek emelkedtek, sőt a misszióadományok is emelkedést mutatnak. Taglétszámunk is öröndetesen gyarapodott. Bizalommal tekintünk a jövőbe és szilárd a hitünk, hogy az 1937. év az Úr műve számára a hatalmas előrehaladás éve lesz.

1937 július 24.

Délamerikai intézeteink.

Mindkét délamerikai kiadónk jól fejlődött. Meggyőződésünk, hogy feladatukat jól ellátják, amennyiben az emberiségnek azt az irodalmat juttatják, melyre legnagyobb szüksége van.

Hét áldás számodra az utolsó oldalon !!!

Anyagi helyzetük szintén jó, örvendünk, hogy feleslegeiket egyéb intézeteink felállítására fordíthatják.

Intézeteink gazdasági helyzete azonban még nem a legfontosabb. Közösségünk nem üzleti vállalkozás, hanem lelkieken alapuló küzdő testvériség. Eredményünk, alkalmas, lelkes férfiak és nők munkájától függ, kik mindenütt hirdetik az igét. Délemerikának munkásokra van szüksége. Vannak területeink, melyek fejlődését gátolják, hogy nincsenek megfelelő munkásaink. Intézeteinkben jó kiképzést nyert tanulókra a műnek nagy szüksége van.

Misszióiskolánkat jól látogatják. Limában (Peru) levő intézetünket sürgősen bővítenünk kellett. A La Plata-misszióiskola azonban még mindig túlszűfolt, annyira, hogy a gyülekezetek iskoláinak kiépítésére kell gondolnunk. Ilymódon a felsőbb osztályok számára újabb tanulókat vehetnénk fel. La Plata misszióiskolánknak gondnoki épületre van szüksége. A cochambai (Bolivia) indián misszióiskolánknak egy épülete éppen most készül el. Peruban van szintén hasonló nevelő intézetünk.

A délamerikai misszióterület még eddig érintetlen milliói epedve várják, hogy iskoláinkból Krisztus odaadó harcosai kikerüljenek s az evangéliumot vigyék nekik. Százzámra vannak még városok, melyekben az üzenetet még egyáltalában nem hirdettük.

Délamerikában kb. 50 éve dolgozunk. Vajjon munkánk csak arra szorítkozzon-e, hogy azokon a helyeken folytassuk és építsük, hol már évtizedekkel ezelőtt megkezdtük? Vagy a sötét helyeket, a halál árnyékának völgyeit, melyekben még nem ég a világosság fáklyája, továbbra is hanyagoljuk-e el?

1937 július 31.

Repülőgépen Délamerika körül.

Ha ma reggel Délamerika körül körrepülésen vehetnénk részt, az egész földrészen mindenütt kis csoportokra oszolva láthatnók hitestvéreinket. Braziliában, Uruguayban és Argentínában gyülekezetek százai hívnának meg szombatiskolájuk látogatására, — ha időnk megengedné. A világ legdélibb szombatiskoláját a Magalhaes-szoros mentén repüljük át. Ha a Csendes Óceán partját követve északi irányban folytatjuk útunkat, akkor a mintegy cipőfűzőnyi szélességben és hosszúságban elhúzódó Chilében 2000-nél több tagot találnánk szombatiskoláinkban. Az Andok napsütötte magaslatain egy kis

pihenőt tartva, Bolivia hegyein és völgyein adventhívők százai üdvözölnének. Szerzte a Titicaca-tó partján, messzelátóink segítségével láthatnók misszióállomásainkat, kápolnáinkat és iskoláinkat; indiánok csapatai üdvözölnének bennünket lelkesülten. Peru és Ecuador Guayaquil, Quitos és sok más városából az adventi nép szívélyes „az Úr áldjon meg“ köszöntése hangzana felénk.

40 évvel ezelőtt keresztelte meg Frank Westphal nevű elöljárónk Braziliában és Argentínában első tagjainkat. Most már 30,000-en vannak, kik kb. 1000 szombatiskolában gyülekeznek össze. Ma már milliók hallják a korunknak szóló intő üzenetet, ezrek vallják Krisztust Uruknek és készülnek közeli eljövételére.

Kérdezhetné valaki: Vajjon az ottani megtért lelkek áldoznak-e Isten művére? A kérdésre „igent“ válaszolhatunk.

1937 augusztus 7.

Az Amazon forrásvidékein.

A kultúrállamok világiárai gyakran sok időt és pénzt áldoznak arra, hogy legalább egyszer láthassák a „zöld poklot“. Sajnos, csalódotan térnek vissza, mert onnan kezdve, ahol a hatalmas Amazon folyam ezernyi iszapos ágra szakad, egy áthatolhatatlan zöld fal állja el az utat. Végtelenbe nyúló, gőzölgő erdőrengeteget láthatnak csupán, hová fehér ember még nem igen lépett. Az Amazon forrásvidékein — nyugodtan beltengernek is mondhatnók — olyan ember törzs él, melyet egy braziliai művész találóan így festett le: „A dzsungelhez láncolva“.

A törzsek egyes tagjai ezer veszély között élnek s mégsem félnek a holnaptól; életüket úgy tekintik, mint amit a sors határoz meg. Lehetséges, hogy halálosan betegek, honnan vesznek segítséget? Végső kétségbeesésében közülök egy-egy átvergődik lélekvesztőjén (csónak) az egyik nagyobb folyó partjáig, abban a reményben, hogy egy áthaladó gőzösről orvosságot kaphat. Néha hazatalál még egyszer palmetős kunyhójába, de hányan és hányszor többé soha.

Az őserdők belterületein élő betegek segítése és ellátása céljából „Luzeiro“ (Világosság hordozói) nevű motorcsónakunkkal testvéreink gyakran felhajózták az Amazonon az első ezer mérföldet, egészen Maunas városáig. A kormány nagyon értékeli ezt a munkánkat és gyógyszereket bocsátott rendelkezésünkre. Különösen az aratási hálamunka alkalmával támogatták meg-

értéssel törekvéseinket. Feltétlenül be kell hatolnunk további nagyobb területekre. Nem elégedhetünk meg azzal, amit a múltban tettünk. Az orvosi misszió az evangélium úttörő munkáját végzi az őserdőkben. A benszülöttek otthagyják varázslóikat és epedve várják a misszióhajót, mely tényleges segítséget hoz számukra.

Most legnagyobb szükségünk volna egy olyan misszionáriusra, ki egész idejét a folyam mentén végzendő orvosi munkának szentelhetné. Ezt az orvost követhetné azután a másik munkás, aki az embereket tanítaná és a Megváltóhoz vezetné. Hogy ezt megvalósíthassuk, Isten népének segítségére kell számítanunk; mert a misszió költségvetése legjobb akarat mellett sem nyújthat további segítséget.

A benszülöttek őszinte, szabadságszerető emberek. Szívük mélyéből szeretik a misszionáriust, de még jobban a Jézus Krisztusról szóló üdvüzenetet, mely megszabadítja őket szenvedélyeik rabságából és a hívők testét a Szentlélek templomává teszi. Folyóirataink, traktátjaink és Bibliáink, amiket az ilyen orvosi útakon bőkezűen osztogatunk, gazdag termést hoznak.

Az Amazon forrásvidékén jelenleg szép iskolát nyithattunk és 42 tanulóval meg is kezdük a tanévet. Andirában van még egy iskolánk az indiánok között. Halát adunk Istennek ezekért. Azonban még három iskolára volna sürgős szükségünk. Elérkezett már az az idő, midőn Isten az Ő művét az Amazon dzsungeljeiben is be akarja fejezni.

1937 augusztus 14.

Misszióink a Titicaca-tó területén.

Művünket itt kb. 20 évvel ezelőtt kezdtük meg. Stahl atyánk fia dolgozott ezen a területen fáradhatatlanul s jó befolyása még most is állandóan érezhető. Kívüle még mások is végeztek igen jó munkát, hogy művünket fellendítsék. Mindenféle ismerik Plateria nevű misszióállomásunkat és a többieket is. Ezek az állomások nagy áldozatok árán létesültek, de nemcsak a misszionáriusok és a gyülekezetek, hanem az indiánok részéről is.

Néhány hónappal ezelőtt találkoztam egy indián atyánkfiával, ki Plateriától 3—4 napi járóföldre lakik. Gyülekezete részére iskolát és tanítót kért s ezért eljött plateriai állomásunkra. Visszatérte után összeverték, kirabolták és két évre fogságba vetették. Alig szabadult ki fogságából, újra megjelent Platerián és tanítóért könyörgött. Nagy az öröme, mert régebbi ellen-

ségei most már az evangélium világosságában járnak és fia is munkása az Úr szőlőjének.

Már kezdettől fogva főleg az indiánok között munkálkodunk s közöttük haladt művünk a legjobban. 5000 megkeresztelt indián testvérünk van, de többezren keresztelés, illetve döntés előtt állanak. Kilenc főállomásunk felügyelete alatt, melyek mindegyike 20, sőt több küliskolát is tart fenn, hirdetjük az evangéliumot. 80 szombatiskolánkat 3000 tanuló látogatja. Testvéreink, sőt az idegenek is értékelik keresztény szellemű nevelésünket. A kormány iskoláiban ingyenes az oktatás, nálunk azonban nemcsak szívesen fizetik a tandíjat, hanem még az iskola fenntartási költségeit is.

Azonban mindenütt, különösen ahol új iskolákat nyitunk, az ellenség heves ellenmunkába kezd. Egyik ilyen újonnan megnyitott iskolánkban megjelent egy pap és tanítónkat szidta; más alkalommal pedig egy tanulónkat annyira megverte, hogy súlyos fejsérüléseket kapott. Fellázította ellenünk az indiánokat és veréssel, sőt halállal fenyegette meg azokat a szülőket, kik gyermekeiket iskolánkba küldik. De mindez nem csüggeszti el testvéreinket. Készek az evangéliumért szenvedni és állhatatosan kitartani.

Juliában szép iskolánk van indián ifjúságunk számára. Jelenleg 150 ifjú készül arra, hogy az evangélium szolgálatába lépjen. Ugyanott klinikát is tartunk fenn, melynek jó befolyása érezhető.

A Titicaca-tó környékén 500,000 indián él, de mindeddig még csak aránylag kicsiny töredékükkel jöttünk érintkezésbe. Főként Puno vidékén dolgozunk s tagjaink nagyrészt itt laknak. Azonban nemcsak Punoért vagyunk felelősek, hanem a többi területekért is. Mindenünnen evangélistákat és tanítókat kérnek tőlünk.

1937 augusztus 21.

Babonaságból és tudatlanságból Krisztushoz.

Gyakran hajlandók vagyunk azt hinni, hogy annak az embernek nehéz az adventi üzenetet elfogadni, aki a világ élvezeteibe van belemerülve. Bármilyen nehéz legyen is az ilyen lépés, mégis összehasonlíthatatlanul könnyebb, mint a bálványimádás és babonaság kötelékeiből kiszabadulni és az evangéliumi élet útjára lépni.

Indián hittestvéreinknek, amikor szakítanak a pogány szokásokkal és erkölcsökkel, emberfeletti erőre van szükségük, hogy a rájuk ta-

padó bűnöktől szabadulva, a győzelmet kivív-
hassák. Szenvedélyeik: a kokalevél rágása, az
alkoholélvezet, s az erkölcstelenség, ami tulaj-
donképpen az előbbieket folyománya. A dohány-
zás és a szeszivás szinte legyőzhetetlen szoká-
sok, de ezek a szegény indiánok még tízszerre
nagyobb kísértéseknek vannak kitéve. Mégis
százak és ezrek hagytak fel helytelen életükkel
és soha többé nem estek vissza rossz szokása-
ikba. Igazán vannak okaink, hogy Isten kegyel-
mével dicsekedhessünk. De ne gondoljuk, ha
már sikerült győzniök, hogy életük ezentúl küz-
delem nélkül folyik tovább. Nem! A gonosz el-
lenség napról-napra hajszolja, úzi őket.

Temetkezéseknél szokásos, hogy bőségesen
élvezik az alkoholt s ha valaki ellenkezik, kény-
szerítik. Fiatal emberek, leányok, sőt idősebb
testvéreink már többször megkérdezték: „Mit
tegyek, ha apám vagy anyám meghal?” T. i.
már nem akarnak inni. De ha megmaradnak el-
határozásuk mellett, elvesztik örökségüket s
rokonaik, szomszédaik és barátaik jóindulatát.
Ez könnyen lehetséges, mert a végrendelkezési
költségek annyira nagyok, hogy az örökségi
ügyek csak ritkán rendezettek. További kísér-
tést képez testvéreink számára az u. n. „min-
denszentek napja.” Ezen a napon, akiknek el-
hunyt hozzátartozói vannak, (s mindenkinek
van, mert a halálnak minden évben bőséges az
aratása) azok lelkei részére eledelt kell készí-
teni. Az indiánok ugyanis hiszik, hogy ezek a
lelkek visszatérnek. Már sokan vesztették el
minden vagyonukat, mert vonakodtak ebben a
pogány szokásban résztvenni.

Az esküvői ünnepek is kísértéseket rej-
tegetnek. Nem is kell vendégeket hívni, három
négy napra az egész falu önként vendégségbe
jön. Rendszerint az ifjú pár szülei kötik meg a
szerződést, gyakran az egyik vagy mindkét fél
akarata ellenére. A lakodalom napjának kitű-
zése, a kiadások és az ünnepély rendezése nem
a szülők, hanem az „örömszülők” dolga. Az
örömszülők megválasztásánál csak az a fontos,
hogy erre az ünnepekre milyen összeget tud-
nak áldozni. Természetes, hogy az ilyen ün-
nepek főcélja az ivás.

Egyik eredményes evangéliumi munkásunk
esküvője napján igazán veszélyes helyzetbe ke-
rült. Az egész város fellázadt ellene. Mivel
nem engedelmeskedett a vendégek akaratának,
a paphoz hurcolták, ki a legnagyobb büntetés-
sel fenyegette meg. Erőszakkal akartak szeszes
italt önteni a szájába. Három napig kínozták,

míg végül kiszabadult. A rokonok és barátok
legnagyobb üldözése ellenére is, minden évben
százak döntenek az igazság mellett.

1937 augusztus 28.

Brazília legnagyobb szükséglete.

Jöjjetek velem lélekben ma reggel Bella
Vistába, a Tocantin folyam partján fekvő kis
faluba. Gyalog vagy lóháton 15 napig tart az út.
Ezen falu köré elszórva találhatók indián tele-
pek. Ezek az indiánok több év óta fáradoznak
azon, hogy részükre iskolát állítsunk fel.
Most végre két munkásunk tavakon, folyamo-
kon és a dzsungeleken át tört utat magá-
nak, hogy ezeket a szegény indiánokat felke-
resse. Fáradságukat és nélkülözéseiket azonban
mindjárt elfelejtették, mihelyt rátaláltak erre a
tudásszomjtól áthatott indián törzsré.

Munkásaink a legjobb benyomásokat nyer-
ték erről a törzsről; feltétlenül tennünk kell
értük valamit. Hajlandók iskolát és tanítói lakást
építeni és földet adni. A Brazília bensejében
élő indiánokkal ellentétben, ez a törzs nagyon
fontosnak tartja, hogy kiképzést kapjon. Lehet-
séges, hogy a cherentes indiánokkal való mun-
kálkodásunk által összeköttetésbe kerülhetünk
az őserdők legveszedelmesebb törzsével, a
chavantes-indiánokkal.

Feladatunkat tekintve szinte tanácstalanul
állunk. Honnan vegyünk munkást, ki erre ké-
pes és egyúttal áldozatkész is, hogy az indiánok-
nak indiánná legyen. Jelenleg Braziliában nincs
alkalmunk, hogy a belterület részére munkásokat
kiképezzünk. Szükségünk volna lelkileg tapaszt-
alt, orvosi kiképzésben részesült munkásra, aki
a tropikus éghajlatot és nehézségeit ismeri. Ha
területeink szükségleteit látjuk, érezzük, hogy
iskoláinkon orvosi szakot is kellett volna nyit-
nunk, hol tanulóink lelki kiképzés mellett, egész-
ségügyi tanítást is kaphattak volna. Munkásokra
van szükségünk, kik értenek a betegek kezelé-
séhez és egyúttal az alkalmas lelki táplálékot is
nyújtani képesek.

1937 szeptember 4.

Perui misszióink.

Területünkön a városok és falvak százaiban
kb. 5 millió ember él. Ebben az embertömeg-
ben csak 4 munkásunk, (3 idegen és egy ben-
szülött) dolgozik. Peru 500.000 lakosú fővárosá-
ban, Limában csak egy prédikátorunk van, egy
bibliamunkással. Ilyeténképpen minden egy mil-
lió lakásra az evangéliumnak csak egy prédiká-

tora jut. Jézus szava teljes mértékben beteljesül: „Az aratnivaló sok, az arató kevés.” (Luk. 10, 2.)

Mivel a prédikátorok a lelkek alapos ápolására nem fordíthatnak kellő időt, tagjaink lelkeleg hiányosan táplálkoznak. Könnyű munkájuk akad a tévtanok hordozóinak, mert ezek a fecsegők gyakrabban látogathatják a tagokat, mint a prédikátorok.

Már gondolkoztunk azon is, hogy nem volna-e helyes ha a kerületek előljárói teljesen az evangéliumi munkának szentelnék magukat. Mellettük két bibliamunkás látná el a gyülekezeteket, csoportokat és a nyilvános előadások által felkeltett érdeklődőket. Azonban itt parancsolólag mered felénk a költségek kérdése. Honnan vegyük a terv kiviteléhez szükségelt összegeket? Költségvetésünk kerete nem engedélyezi újabb munkások beállítását. Egyrészt nem terhelhetjük meg még jobban hűséges munkásainkat, kik amúgy is elég terhet hordoznak, másrészt a nyilvános előadásokat sem hanyagolhatjuk el.

Peru fehér lakosságával szemben olyan helyzetben vagyunk, hogy okvetlenül segíteni kell. És mi legyen az indiánok millióival, kik területünk őserdőségeit lakják? Az evangélium csodákat művel ezek között az egyszerű emberek között. Kívánnám, hogy szombatiskoláink látogatói csak egyszer láthatnák, hogy ezeknek az indiánoknak életében milyen változások mennek végbe, ha magukat Úruknak és Megváltójuknak átadták.

1937 szeptember 11.

Orvosi munka Délamerika indiánjai között.

Egy reggelen klinikánkra hoztak egy indiánt, karja elkötve egy hurkon lógott. Mikor a főápolónővér segítségével a durva burkolatokat eltávolítottuk, az indián karja mint egyetlen dagadt tömeg tűnt elénk, ujjahegyétől fel a válláig. A daganattömeg felső végét, esztelenül, — jobban mondva tudatlanság folytán — szorosan elkötötték, úgy hogy a vér nehezen folyhatott vissza, de a daganatot nem apasztotta le. A dagadt karon banánlevelek és más fák és növények levelei voltak körülcsavarva, azzal a céllal, hogy gyógyulást hozzanak, azonban a tisztaság legelemibb követelményeit sem vették tekintetbe.

Az első pillanatokban nem tudtuk, hogy mihez fogjunk. Arra gondoltunk, hogy a kart a vállnál amputálni kell. Kutattuk a baj keletkezésének okait s körülbelül annyit tudtunk meg, hogy a szegény indián egy hónappal ezelőtt szálkát szúrt az ujjába, mélyen a húsba. Úgy döntöt-

tünk, hogy kórházi kezelésbe vesszük. Már néhány nap múlva javulás mutatkozott. A kar még dagadt és feketés volt, de az élet már visszatérni látszott benne. Ekkor néhány napra egy másik vidéket kellett meglátogatnom.

Visszatértem után értesültem, hogy érkezésem napján az indiánus szó nélkül eltűnt a klinikáról. Már azt gondoltuk, hogy fáradozásunk hiábavaló volt és sajnáltuk szegényt. Csodálkozásunkra három nap múlva visszatért. A kötés már nem volt a karján, ellenben ismét piszkos rongyokba és banánlevelekbe volt burkolva. Kérdésünkre, hogy miért távozott, azt felelte, hogy fontos ügyeit kellett elintézni. Igazán nehéz velük megértetni, hogy orvosi felügyelet alatt kell maradniok, míg teljesen meg nem gyógyultak. Úgy látszik velükszületett a félelem a kórházakkal szemben s inkább bármit is megtesznek, minthogy magukat orvossal kezeltesék. Betegünk állapota azóta javult, csak még kötözésre kell járnia. Megígérte, hogy istentiszteleteinket látogatni fogja.

1937 szeptember 18.

Szenvedélyeiktől megszabadítva.

Az indiánok között sokoldalú munkát végzünk. Klinikáinkon való tartózkodásuk alatt kezükbe adjuk a Bibliát vagy egyes részeit és megismertetjük őket üzenetünkkel. Rossz szokásuk a délamerikai indiánoknak: a kokarágás. A koka-cserje vadon különösen a mi vidékünkön gyakori és ültetik is. Leveleinek rágása kábítóan hat, különösen a gyomorra és elnyomja az éhségérzetet. A kokarágók majdnem mind, habár még fiatalok is, mégis öregesen, sorvadtan néznek ki.

Szeretném, ha láthatnátok testvéreinket, kik tapasztalták Jézus Krisztus megmentő hatalmát, hogy mit jelent a szabadulás mindeme borzalmas szokásokból. Arcuk ragyog, fogaik vakító fehérek, egész lényükön látható, hogy életüknek értelme, iránya van. Jézusnak hűséges bizonyágtevői és szívesen elhozzák szomszédaikat és barátait a szombatiskolába.

1937 szeptember 25.

Peru Amazonvidéken missziói körúton.

Területünk nyolc kerületében a fehér népesség mellett egész sereg indián törzs él. Az evangélium nyitott ajtókra talál közöttük. Az összes felekezetek közül a mi misszionáriusaink voltak az elsők, kik egészen a kaschibo indián-törzs területéig előrehatoltak, s ott iskolát nyitottak. A benszülöttek közül már sokan szom-

batot ünnepelnek s a szombatiskola áldásai már mutatkoznak is.

A legfontosabb terület a Mayomba fensíkon fekszik, klímája igen egészséges. Belső munkásunk nagy nehézségek közepette két évvel ezelőtt kezdte meg a munkát. Az Úr gazdagon megáldotta, úgy hogy rövid ott tartózkodásom alatt 21 lelket keresztelhettem meg. Következő célpontom Lamas volt. Őszvért állítottak rendelkezésemre s egy reggelen vezetőmmel útnak indultam. Mikor őszvérem hátán már egy órát baktattunk szép völgyeken keresztül, azt gondoltam magamban: „Nem is olyan rosszak az utak, mint ahogy a jelentések túlozzák.” Abban a pillanatban értünk egy mocsaras részhez, amihez a fölös számban kidőlt fák is hozzájárultak, úgy hogy leszállásra kényszerítettek. Innen kezdve őszvéremet csak ritkán használhattam s ha a viszonyokat jobban ismertem volna, nem terheltettem volna magam vele. Kezdetben gondosan kikerültem az iszapos helyeket, fatörzsről fatörzsré ugrálva, de később már ez sem segített. Nem maradt más hátra, mint az iszapon is átgázolni, akármilyen mély volt is. Indián vezetőm arcán mosolyt vettem észre, mert ruhámat a tuskobokrok nagyon megrongálták, cipőm talpa levált, úgy, hogy mindig újból és újból kellett kötözni.

Néhány nap mulva megkérdeztem néhány

indián vezetőt, kikkel útközben találkoztunk, hogy az utak felfelé jobbak-e? „Nem, rosszabbak!” hangzott a rövid válasz. Bár nem tudtam elképzelni, hogy létezhetnek-e még rosszabb utak is, de amikor egy lejtőn térdig belesüppedtem a szivós iszapba, akkor láttam be, hogy a vezetőknek igazuk volt. Néhány óra mulva vezetőm így szólt hozzám; „Őn nagyon derekasan viselkedik, mások az út ezen részét egyáltalában nem képesek megtenni.” Végre elértünk Lamasba, mely „egy hegyen épült város.” A magaslatról láthatók a körülfekvő falvak, melyekben 30,000 indián lakik: nagyszerű misziómunkaalkalom. Legutóbbi ottlétemkor 41 hívőt keresztelhettem meg. Kilátásaink a fehérek és indiánok között is jók. A városon át vezető utamon egy nagy csoport indiánt vettem észre. Hozzám szaladtak, körülvettek és qwechanyelven üdvözöltek. Csak ekkor ismertem fel őket, azok az indiánok voltak, kikkel útközben barátságosan beszélgettem. Ez mindenesetre jó jel; mert akik néhány szívélyes szóért ilyen hálásak, azok Krisztushoz is elvezethetők. Ezen terület részére több munkásra és anyagi eszközökre van szükségünk. A törzsfőnök fia, felvilágosodott és Istennek szentelt életű ember, a keresztelendők közé tartozik és reméljük, hogy az ottani törzsek számára jó munkássá fog fejlődni.

AMIT AZ A. H. MUNKÁBAN

TENNI FOGUNK ÉS NEM FOGUNK TENNI

1. Imádkozom már most erőért, türelemért és kitartásért, mielőtt még elkezdeném a munkát.
  2. Előkészítem ismerőseimet a megjelenő könyv és füzet elfogadására.
  3. A mennyország — magas cél, mégis oda igyekszem. Ezért előbb a kisebbet: az aratási célokat akarom elérni.
  4. Örömmel tervezek ki előre minden aratási látogatást.
  5. Úgy készülök fel a munkára, mint akit az Úr küldött.
  6. Tudom, hogy Krisztussal dolgozom együtt.
  7. A célt Isten kezéből veszem és Neki számolok el lelkiismeretem szerint.
1. Nem vitatkozom az ellenkezőkkel és kishitűekkel.
  2. Nem kedvetlenít el, ha 30—40 jóbarát és ismerős közül néhány elutasít.
  3. A gyáváknak nincs részük az Isten országában. Nem futok el a féltékekkel együtt a cél elől.
  4. Nem ijeszt el közöny és bántalom az örömezenet terjesztésétől.
  5. Nem hiszem el Sátánnak, hogy fölösleges az A. H. Munka.
  6. Krisztustól eltávozni soha egy pillanatra sem fogok.
  7. Nem becsülöm le az Evangélium hirdetésének munkáját azáltal, hogy a célt csak részben fogadom el.

Tudatjuk a Kedves Testvérekkel, hogy ezévi A. H. M. füzetek mellett rendelkezésekre áll a "NAGY KÜZDELEM" című hatalmas könyv is, melyet White testvérnő írt. Igyekezzetek ezen olcsó leszállított árú könyvet előre elhelyezni ismerőseitek körében. Aratási ára díszes szép és erős vászonkötésben a régi 18.— pengő helyett csak: 8.50. A. H. Munka után lényegesen drágább lesz a beszerzési ára.

ADVENTHIRNÖK a magyarországi H. N. Adventisták negyedévenként megjelenő gyülekezeti közlönye.

Szerkeszti: Gyarmati Béla
Kiadásért felelős: Murányi Árpád

Egyes szám ára 20 fillér.

Gyarmati és Bósz, Budapest